

DAN

căpitanul
echipei
naționale

**La
LAUSANNE
ne vom bate
ca leii.
Se poate
mai mult?**

În acest număr:

**REPORTAJ
ATENIAN**

de la trimisul
nostru special

BOX

**CAMPIONII
1969**

SPORT

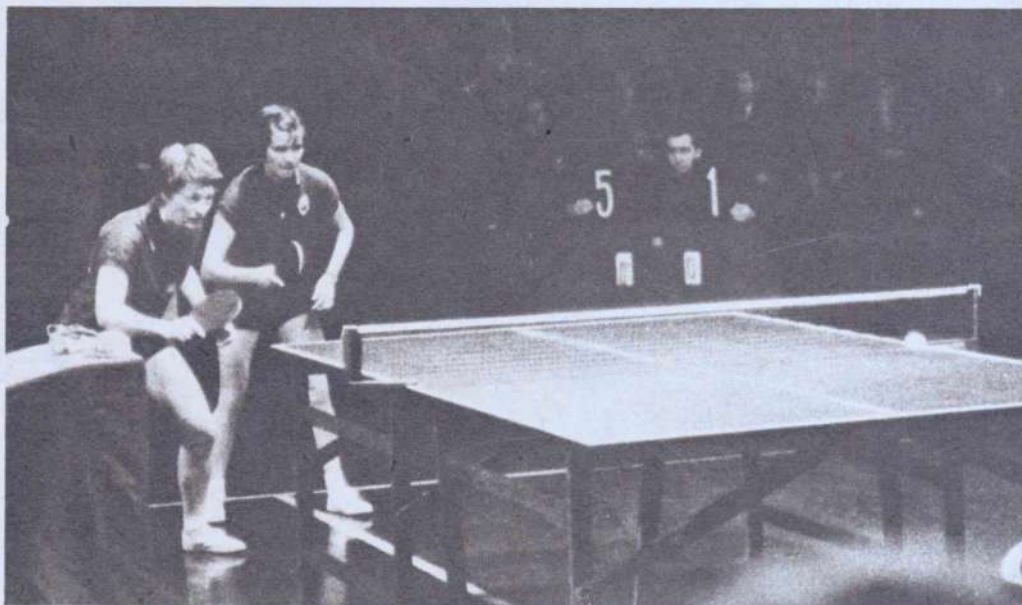
APRILIE 1969

8

ARGINT PENTRU PALETELE ROMÂNEȘTI

În sfârșit, după ani de zile, tenisul de masă românesc este creditat cu argint pe plan mondial. Performanța o datorăm, ca de obicei, tot fetelor. MARIA ALEXANDRU, CARMEN CRIȘAN și ELEONORA MIHALCA au cucerit medaliile de argint la Campionatele Mondiale de tenis de masă de la Munchen. Învingătoare în fața echipei Japoniei, fostă campioană mondială, a formației R.F. a Germaniei, marele favorite ale competiției, fetele noastre s-au calificat în finală, fiind învinse, însă, de reprezentativa U.R.S.S. — campioană mondială.

În fotografie — Maria Alexandru și Eleonora Mihalca înfruntându-le pe reprezentantele Ungariei, în fața cărora au câștigat cu 3—0.

O REINTRARE DE BUN AUGUR

La cea de a IX-a ediție a Cupei Dunării la haltere, echipa României a repercutat un strălucit succes: a cucerit locul I, întrecând echipe valoroase, bine cotate pe plan european, printre care Ungaria, R.F. a Germaniei, Cehoslovacia, Bulgaria. Cea mai bună comportare, din rîndurile sportivilor noștri, a avut-o F. Balaș, clasat pe locul întâi, cu un rezultat de 407,5 kg, performanță cu care s-ar fi putut situa printre frunzași la J.O. din Mexic.

O reintrare de bun augur, după o absență de un an. În fotografie: Fiți Balaș (sus) și un alt reprezentant al nostru, Zoro Fiat (jos).

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE. UNIȚI-VĂ!

SPORT

REVISTĂ ILUSTRATĂ
BILUNARĂ
EDITATĂ DE
CONSILIUL NAȚIONAL
PENTRU EDUCAȚIE
FIZICĂ ȘI SPORT
DIN REPUBLICA
SOCIALISTĂ ROMÂNIA

nr. 8 (247)
APRILIE
ANUL XXII
1969

Colectivul redacțional: Dimitrie CALLIMACHI (redactor responsabil); Ioan CHIRILĂ, Horia CRISTEA, Petre HENT, Gheorghe ȘTEFĂNESCU (redactori); Ion MIHĂICĂ, Paul ROMOȘAN (fotoreporter); Mircea PATRICHI (redactor artistic); Gheorghe DEDIU (tehoredactor); Gheorghe RANETTI (corector). Nicolae MĂRĂȘESCU, Paul OCHIALBI (colaboratori permanenți).

Redacția și administrația: str. Vasile Conta 16, București-22, Sectorul 1. Telefoane: 11-91-13 și 11-10-05. Abonamentele se fac la toate oficiile poștale din țară, iar în întreprinderi și instituții prin difuzorii voluntari. Costul abonamentului: 3 luni — 15 lei; 6 luni 30 de lei; 1 an — 60 de lei.

Revista se tipărește la Combinatul Poligrafic «Casa Scintei»

43 806

Adio, STATUI!

În anul 1953, la inaugurare, Parcului sportiv «23 August» din Capitală i-au fost dăruite 8 statui turnate în piatră artificială: «Înotătoare» de Zoe Băicoianu, «Sulișasă» de Olga Porumbaru, «Discobol» de Eugen Ciucă, «Fotbalist» de Constanța Buzdugan, «Alergător» de Constantin Iordache, «Handbaliști», «Handbaliste» și «Fotbaliști» de Emil Mereanu. Opere de artă care veneau să îmbogățescă sau, mai precis, să creeze un tezaur al sculpturii românești cu tematică sportivă. Materialul — piatră artifi-

cială — avea o garanție de cel puțin cinci decenii. Dar...

În anul 1969 a fost declanșat masacrul acestor 8 statui care au costat sute de mii de lei, o grea lovitură dată artei plastice cu tematică sportivă. Caz incalificabil. «Custodele», adică I.A.E.B.S., se spală pe mâini și dă vina pe «proprietar», adică C.S.C.A. Noi nu acuzăm pe nimeni, relatăm faptele și cerem forurilor de resort să întreprindă o anchetă și să-i tragă la răspundere pe vinovați.

Horia CRISTEA

Iată declarația unuia din artiștii îndoliași:

«Au fost desființate opt statui cu subiecte din diferite discipline sportive. E posibil! Gîndirea se sustrage de multe ori unei clarități.

O comisie de capete, o idee și oamenii au pus ciocanele cu o grabă stranie, ca și cînd această treabă era singurul obiectiv de urgență.

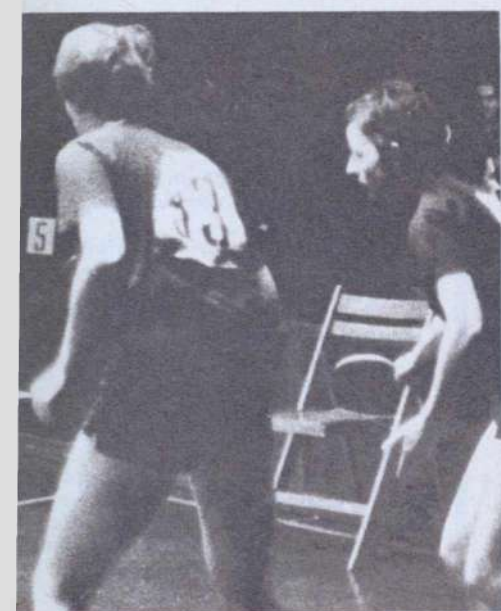
Hotărîre pripită, dacă ne gîndim că orice lucrare de artă are o funcționalitate, chiar atunci cînd — ar crede că nu se mai integrează în contemporaneitate ca rămîne arta vizuală a înțelesurilor permanente, care fixează în timp înțelegerea naturii ei.

Faptele oamenilor în manifestațiile lor sînt conduse de entuziasm, de gîndire în ceea ce se realizează. În cazul de față, fenomene care ies din inconștient, ne face să ezităm a crede că acest spirit a fost condus de înțelepciune.

Aceste lucrări puteau fi amplasate în alte locuri adecvate, în cazul cînd intrarea stadionului «23 August» sau alea, în care erau amplasate aceste lucrări, erau supuse unei sistematizări în perspectivă.

Să nu instaurăm în creație demolarea ca o disciplină înnoitoare!»

Emil MEREANU
— sculptor —

SUCCES ÎN TURNEUL U.E.F.A.!

Echipa națională de juniori, care a cîștigat recent festivalul internațional de la Cannes, se pregătește pentru turneul U.E.F.A., care se va desfășura în R.D. Germană, începînd cu data de 18 mai a.c.

În fotografia noastră, lotul național de juniori. În picioare: Crîngașu, Ștefănescu, Helvei, Beldeanu, Drăgan, Hajnal, Cristache, Simionuș, Gligorie. Jos: Petreanu, Ionescu, Vlad, Negru, Iordache, Ariciu, Naom, Cassai.

RUGBIȘTII DE LA DINAMO CAMPIONI?

Învingînd cu 12—6 principala sa rivală (Steaua) în derbyul campionatului, echipa Dinamo din București a luat o serioasă opțiune asupra titlului de campionă-1969. Dinamoviștii au oferit un bun spectacol rugbistic. Ei trebuie neapărat să persevereze în direcția jocului deschis — joc pentru care toți echipierii sînt atît de apti — și atunci satisfacțiile majore nu se vor lăsa așteptate. În fotografie, mijlocașul la grămadă Florescu își lansează — sub ochii ocrotitori ai propriilor înaintași — linia de treisferturi.

TINERI PE OGORUL DE ZGURĂ

Elevii Liceului nr. 27 din Ferentari (clasele a XI-a C și D) au ieșit să pună la punct baza lor sportivă, una dintre cele mai bine dotate din Capitală.

Un teren de handbal, unul de baschet, două de volei, unul de fotbal (redus), o pistă de atletism de 80 m, o groapă de sărituri, iată inventarul material pe care elevii liceului respectiv vor începe chiar din zilele care urmează interesantele lor dispute. Munca pe «șantier» este condusă de profesorii Viorica Grigorescu și Ianoș Balogh.

Statuile «Handbaliste» și «Fotbaliști» în 1953 și în... 1969.

EA și EL

doi ași ai sportului românesc

Rubrica «Profil» din acest număr face o excepție, prezentînd nu unul, ci doi ași ai sportului românesc: pe ILEANA și pe IONEL DRÎMBĂ. Facem aceasta nu pentru că, vorbind numai despre unul, s-ar fi simțit cît de cît nedreptățit celălalt. Nicidecum! Ne-a îndemnat frumoasa lor carieră sportivă, dorința de a afla secretul succeselor lor și dacă aceste succese se intercondiționează. Doar avem de-a face cu o familie de mari campioni, cum nu sînt prea multe în lume. Să începem «asaltul»...

— Ce considerați că aveți comun?

EA și EL: (după un schimb de priviri)... Soți, sportivi, scrimeri, stîngaci...

— Și... succese. Apropos! Cînd ați obținut primul mare succes?

EL: (grav) În 1960, la Olimpiada de la Roma: locul VII — VIII cu echipa de floretă.

— Iar Ileana?

EA: (offînd) Pe atunci mă străduiam să deosebesc «septima» de «primă». Primii pași...

— Și primul succes mai... așa?

EA: (înviorată) În '64, vicecampionă la «mondialele» de tineret și locul (apăsă) CINCI la Jocurile Olimpice de la Tokio.

EL: (ușor resemnat) Ei da, iar eu locul... șase.

— După aceea...?

EL și EA: (la unison, surîzînd) Ne-am căsătorit!

— Urmează apoi succesele familiei Drîmbă. Cine a «punctat» primul?

EL: (mindru) Ea. Vicecampionă mondială la Paris!

EA: (în defensivă) Dar numai locul... patru la Campionatele mondiale din '66, la Moscova, în timp ce Ion, cu echipa, pe locul cinci.

EL: (tandru) Amîndoi pe locul I la Turneul Țărilor socialiste din 1967...

EA: ...Și marele succes al băieților în Canada — campioni mondiali la echipe, în timp ce noi, fetele, am cucerit medalile de bronz!

EL: (cercetînd un palmares imaginar) Amîndoi cucerim apoi primele locuri în turneele individuale ale meciului Polonia — România...

EA: Exact!

EL: Și din nou pe primele locuri, la București, în turneul Armatelor Prietene. Și... să nu uit, Ileana — locul al II-lea la Trofeul «Martin».

— A urmat frumoasa performanță de la Olimpiada din Mexic: Ionel, campion olimpic și cu echipa pe locul patru, iar Ileana în echipa medaliată cu bronz.

EA și EL: (cu modestie) Mda...

— În afara antrenamentului de la sală, mai exersați uneori și acasă, împreună? Bănuiesc că vă într-ajutorați...

(Ileana și Ionel pornesc să rîdă cu poftă. Apoi se opresc și...)

EA: (conciliantă) Să vă explicăm. Mai întîi, ne-ar trebui o cameră luuungă, cît ține o planșă. Și chiar dac-am avea-o, tot nu ne-ar folosi. Un băiat nu poate «duela» cu o fată, nu numai pentru că trebuie să fie «cavaler». Scrima masculină are o experiență de veacuri. A acumulat, deci, un bagaj tehnic uriaș. Apoi, băieții au, prin construcția lor, o forță și o rezistență incomparabil mai mari decît ale fetelor, un timp de reacție mult mai bun...

EL: Asta așa e. În timp ce fetele au toate aceste calități la proporțiile potențialului lor, de fete. Nu vorbesc despre «handicap», deoarece nu s-ar putea pune problema unei partide «mixte»...

EA: (înțelegătoare) Ei, dar dumnealui a emis doar ipoteza unui antrenament. Nu?

— Da... desigur!

EL: Dar noi ne ajutăm, totuși. Cel pe care îl așteaptă concursul

e — ca să spun așa — în centrul atenției, e încurajat...

EA: (repede) Ba Ion imi dă și sfaturi. Dacă presimte că sînt în formă, mă îndeamnă — spre exemplu — să mizez pe acțiuni de timp, să fiu mai mult ofensivă, să evit complicațiile tehnice, necesare cînd nu mă simt prea bine și cînd, neacceptînd orice luptă, trebuie să uzez de elemente tehnice — «plasă».

— Dar dumneavoastră îi dați îndrumări tactice lui Ionel?

EA: Mi-ar fi foarte greu. Cînd luptă băieții, fetele — prin natura lucrurilor — nici nu «văd» cu precizie ce s-a executat pe planșă, datorită vitezei acestora. Apoi, stilul de luptă al băieților include riscul, ceea ce fetelor nici nu le-ar trece prin minte. Fetele acționează de regulă «clasic», ca în kinogramă...

— Dacă înțeleg bine, fetele reprezintă perioada «romantică» a scrimel, dacă ne putem exprima astfel. Ceva à la D'Artagnan...

EA: Oh, nuu! Dacă eroul lui Dumas ar vedea un asalt — chiar în lupta fetelor — s-ar cruci... Ca să nu mai vorbim de băieții care, de la cîteva elemente tehnice, au ajuns la zeci și sute...

EL: Ba poate chiar la mii! Azi trebuie să stai pe puțin trei zile ca să poți analiza combinațiile reieșite din numai două asemenea

elemente. Este, cum să vă spun, un «sah» al mișcării. Știți, legenda cu cele 64 de pătrate și boabele de griu...

— Dar filmele de capă și spadă?!

EL: Filme! Pe erou îl cheamă, să zicem, Pardaillan, dar actorul are maestrul de arme din zilele noastre, dacă nu cumva el însuși (sau cel care îl dublează) e un scrimer de mîna întâi.

Ca să continui ideea, azi cu o singură mișcare se trece prin patru «parăzi» clasice: *sixtă* — de exemplu — *octavă*, *septimă*, *primă*... Timpul și oamenii au făcut ca de la scrima «convențională», clasică, să se ajungă la una dinamică, din ce în ce mai dinamică. Cine ar mai face azi «tandarea» după... kinogramă?

— Vă mulțumesc. Și acum ați vrea să vă caracterizați unul pe celălalt? Mă refer la calitățile cărora le datorați succesele.

EA: Să încep eu. Ca femeie, am întietatea. Ion (Ați observat? Numai noi îl mîngiem cu «lonel») e un foarte bun tactician, fiindcă cunoaște excelent scrima. Muncă, multă muncă... Studii, repetări și iar repetări, statistici știute pe de rost. Din tot acest complex el alege tactica potrivită, dar pe care să nu o recunoască «vis-à-vis»-ul. Poate fi comparat cu un șahist care știe pe dinafară marile partide și mutări, dar care nu se mîrginește

Mexic — 1968. Bucuria supremă!

Soți, scrimeri, stîngaci, succese...

la ele, fiindcă le-ar putea ști tot atît de bine și adversarul. Și atunci? Cred că gîndirea rapidă, de... computer (păstrînd proporțiile), calitatea de a deruta adversarul, astfel încît acesta să nu-și dea seama ce face Ion — iată principalele sale atribute. Poate fi la fel de bine ofensiv sau defensiv, după nevoi, după cum îl «simte» pe cel din față-i. După aparențe, ești tentat să spui că execută cutare lucru, dar în intimitatea mișcării este vorba de cu totul altceva. Dar să nu cumva să credeți că e imbatibil în orice zi, în orice concurs. Nuuu! Din păcate, are și el «zile negre», în funcție de pregătire, de starea de sănătate, de dispoziție ș.a.

— Și Ileana?

EL: Nu răspund la rindu-mi printr-o amabilitate cînd spun că are o tehnică foarte bună, un remarcabil calm interior, care o fac, între altele, să stea cu curaj la «paradă-ripostă». Să vă explic termenul: te aperi de lovituri (foarte important!) și «tușezi» ori de cîte ori ai posibilitatea. Să dau mai bine un exemplu din fotbal, mai cunoscut: apărare fermă și contraatacuri fulgerătoare cînd adversarul s-a avîntat prea mult și și-a neglijat apărarea.

— Așa mai merge... Cei mai dificili adversari?

EL: Francezul Magnan. Tot stîngaci, foarte tehnic, rapid, puternic și extrem de hotărît în tot ce încearcă.

— Antidotul dv.?

EL: Paradă-ripostă și... ochii-n patru! Îl bat cu propria-i încredere, ca la jiu-jitsu. Cînd s-a aruncat mai convins că m-a punctat, îl și fulger... Dacă... îmi merge.

EA: Rejto — Ungaria. Foarte îndelungată experiență, cu o paradă-ripostă care o transformă într-o citadelă.

— Antidotul?

EA: Totuși, atacul...

— Cînd cucerești trofeul «Martini» la Torino, soțul urca pe podiumul cel mai înalt la numai puțin disputatul turneu de la Paris.

EA: Vă imaginați cit am fost de bucuroși...

— Cum a fost la New-York?

EA și EL: Putea fi mult mai bine, dar...

(Urmează cite o autocritică).

Interviu consemnat de
MIRCEA COSTEA

Foto: ION MIHĂICĂ

din nou în aer liber

DIALOGURI ATLETICE

de Horia CRISTEA
Foto: Ion MIHĂICĂ

MIHAELA PENEȘ

*„Înainte de Atena
mă gândesc la
Stuttgart“*

Reporter: În sfârșit, ești iarăși în largul tău!
MIHAELA PENEȘ: De fapt, am fost, într-un fel, compensată pentru iarna asta atât de grea: trei săptămâni la Formia. E o localitate la aproximativ 300 de kilometri la sud de Roma, foarte aproape de țărmul mării Tireniene, unde se află o cabănă internațională... olimpică. A fost foarte plăcut, în ciuda ploilor și a disciplinei de cazarmă. M-am bucurat văzînd-o pe Lia — am petrecut împreună aceste trei săptămâni — aruncînd din nou discul. Durerea de la cotul accidentat înaintea medaliei de aur a început să cedeze în urma unui tratament eficient...

Rep.: Apoi, Lia Manoliu a fost invitată la Köln, unde a continuat pregătirile alături de recordmana mondială, Liesel Westermann. Mi-a spus că datorită unui foarte atent tratament medical, a reușit să arunce discul la 53 de metri...

MIHAELA: Am primit și eu o invitație. Tot pentru Köln. Voi pleca, probabil, în luna mai. Sper să-mi prindă bine pregătirea de acolo. Mi-am pus în gînd să-mi întrec performanța de la Tokio înainte de «europenele» de la Atena: La Stuttgart, adică la meciul athletic Europa—America.

Rep.: Selecția la patru probe feminine — la «probele românești»: lungime, disc, suliță și 800 m — se va face cu prilejul «internaționalelor» de la București...

MIHAELA: S-ar putea să mai fie și alte concursuri de selecție pentru aceste probe. Totul este ca federația noastră de specialitate să nu omită nici unul din ele. Să nu se bizuie numai pe București. E bine să optăm pentru precauție!

Rep.: Alte proiecte?

MIHAELA: Să-mi iau examenele la I.E.F.S....

Rep.: Deci, la toamnă, fotografia — pe care ți-o va face, probabil, tot colegul meu Ion Mihăică — va avea următoarea explicație: «Studenta în anul IV, viitoarea profesoară de educație fizică Mihaela Peneș, medaliată cu aur la J.O. de la Tokio, cu argint la J.O. de la Ciudad de Mexico și la «europenele» de la Budapesta, recordmană mondială a probei de aruncare a suliței, aspirantă la o medalie de aur la J.O. de la München». Scuză-mă, am omis Atena!

MIHAELA PENEȘ — în timpul unui dificil exercițiu. Chipul ei nu trădează nici cel mai mic efort.

CLAUDIA SIMIONESCU

„Mariana ar reuși 11,5 și 23,5 dacă...“

Rep.: Dumneavoastră o antrenați pe Mariana Goth. Ea este mulțumită de profesoara ei. Dar dumneavoastră?

CLAUDIA SIMIONESCU: Sînt foarte mulțumită de Mariana mea. Ar reuși 11,5 pe sută și 23,5 pe 200 m, adică baremurile de participare la «europenele» de la Atena, DACĂ... Sînt însă foarte nemulțumită de... medicina noastră sportivă. Este excelentă la nivel de... tratament, dar cînd e vorba să depisteze stări improprii unui gen de antrenament sau obținerii unor performanțe înalte, cînd e vorba de a interveni, de pildă, în alcătuirea unor meniuri diferențiate, de la atlet la atlet, tace chitic.

Rep.: Adică medicină... SPORTIVĂ. Vă admirați combativitatea și bine-ar fi de s-ar ține seama de

opinia dumneavoastră. E adevărat, individualizarea extinsă și în alimentație, vitaminizarea prin alimente, nu prin pilule, le-ar cam da bătaie de cap medicilor sportivi și bucătarilor șefi. Dar chiar și cu acest «dacă», la care v-ați referit, ceva parcă-mi șoptește că Mariana va izbuti să ia startul pe pista de tartan a noului stadion atenan...

C.S.: De n-ar exista acest «dacă», cred că Mariana mea, în ciuda staturii sale mici, ar putea să oprească acul cronometrului chiar și la un 11,3!

Rep.: Cînea îmi spunea că Mariana nu are valoare mondială. Acum e rîndul meu să pronunț pe «dacă». Dacă Mariana Goth ar fi găsit mai multă înțelegere din partea federației de specialitate, care a privat-o de cîteva concursuri internaționale foarte importante, dacă i-ar fi dat posibilitate să se afirme încă de la început, nu abia la sfîrșitul sezonului 1968, ea, «Mariana dumneavoastră», ar fi avut la ora actuală acea valoare pe care cineva i-o contestă. Adică, medicină sportivă + încredere din partea federației + pregătire de cea mai bună calitate.

VIRGINIA BONCI și MARIANA GOTH — două prietene. Își urează reciproc mult succes la Atena.

COSTEL DUMITRESCU

„Atleții mei au devenit... atleți“

Reporter: Cu trupa ta ai dominat sezonul athletic «indoor». Vei repeta, dragul meu, figura aceasta și în aer liber? Bineînțeles, nu mă refer decît la probele care au fost programate în sală.

COSTEL DUMITRESCU: E posibil acest lucru, deoarece atleții mei au devenit... atleți. S-au maturizat din punct de vedere athletic. Șerban Ioan va încerca să repete și în aer liber acele 2,16 m din sală, să se stabilizeze la această cifră care îi întrece recordul «afară» cu patru centimetri. Virginia Bonci, restabilește după accidentul de coloană vertebrală, nu se va mulțumi doar cu 1,78 m, cît este baremul de participare la Atena. Dar în drumul spre 1,80 m și mai sus ea are cîteva obstacole de natură tehnică. Îndepărtarea lor îi poate asigura chiar o treaptă de podium la «europene». Cornelia Popescu va progresa și ea, dar — cred — nu în măsura în care ar fi putut s-o facă. A început pregătirile tîrziu, din cauza obligațiilor ei școlare și a unor accidente. Sper să-și realizeze cele 4 750 de puncte ca să participe la proba de pentatlon de la Atena.

Rep.: Ceilalți?

COSTEL: Constantin Semen vizează norma de maestru al sportului la înălțime, ca și Aurel Popescu. Cifra de 2,06 m le este accesibilă amîndurora, cu condiția ca primul să slăbească minimum cinci kilograme, iar al doilea să abandoneze ventrala și să se profileze pe «Fosbury». În ceea ce-l privește pe Günther Bloss, el va putea să-și ia norma de maestru al sportului la triplusalt — 15,90 m.

Rep.: Ești optimist, Costel. De altfel, dacă trupa ta va fi la fel de sînguricioasă și o vor ocoli accidentările, nu vîd de ce ai fi pesimist sau sceptic!

Săritorii CAROL CORBU, GHEORGHE STOICAN, VASILE SĂRUCAN, CONSTANTIN SEMEN, VALE-RIU RĂUȚ, AUREL POPESCU (de la stînga spre dreapta).

VASILE SĂRUCAN

„Trebuie să-mi consolidez... greșeala!“

Rep.: Acum doi ani mi-ai spus la Cluj că, dacă ai avea tehnică, vei putea sări la lungime 8 metri. Ai dobîndit-o?

VASILE SĂRUCAN: Da! Dar «pragurile depășite» mă țin încă în anonimat. La un concurs, mi-am măsurat greșit elanul. Era mai scurt. Am depășit din nou pragul, însă cu o săritură aproape de 8 metri. În loc să persist în greșeală, adică să mă fixez la elanul mai scurt, am revenit la cel obișnuit, mai lung. Și rezultatul? Zborul s-a scurtat.

Rep.: Sperî să mergi la Atena sub sau peste 8 metri?

SĂRUCAN: La București, în sală, am rugat arbitrii să-mi măsoare două «depășite». Mi-au comunicat cifrele: 7,94 m și 7,91 m. Abia aștept concursurile în aer liber. Cît mai multe. Cu cît vor fi mai multe, cu atît vor fi mai multe și încercările. Cu atît vor fi mai multe și șansele pentru CU și chiar PESTE 8 METRI!

Rep.: Dragă Vasile, îi voi ruga pe cititorii revistei SPORT să nu te acuze de îngîmfare, ci să se pregătească să te felicite pentru că te-ai ținut de cuvînt.

CAROL CORBU

„Șerban Ciochină e încă Șerban Ciochină!“

Rep.: Crezi că-l vei învinge pe Șerban Ciochină?

CAROL CORBU: Dacă se va restabili după accidentul său, nu numai că nu-l voi putea întrece, dar îmi va fi dificil chiar să-l ajung. Ciochină e încă Ciochină. Fără accidentare, sînt convins că și-ar fi lăsat și el amprenta pe tartanul de la Ciudad de Mexico

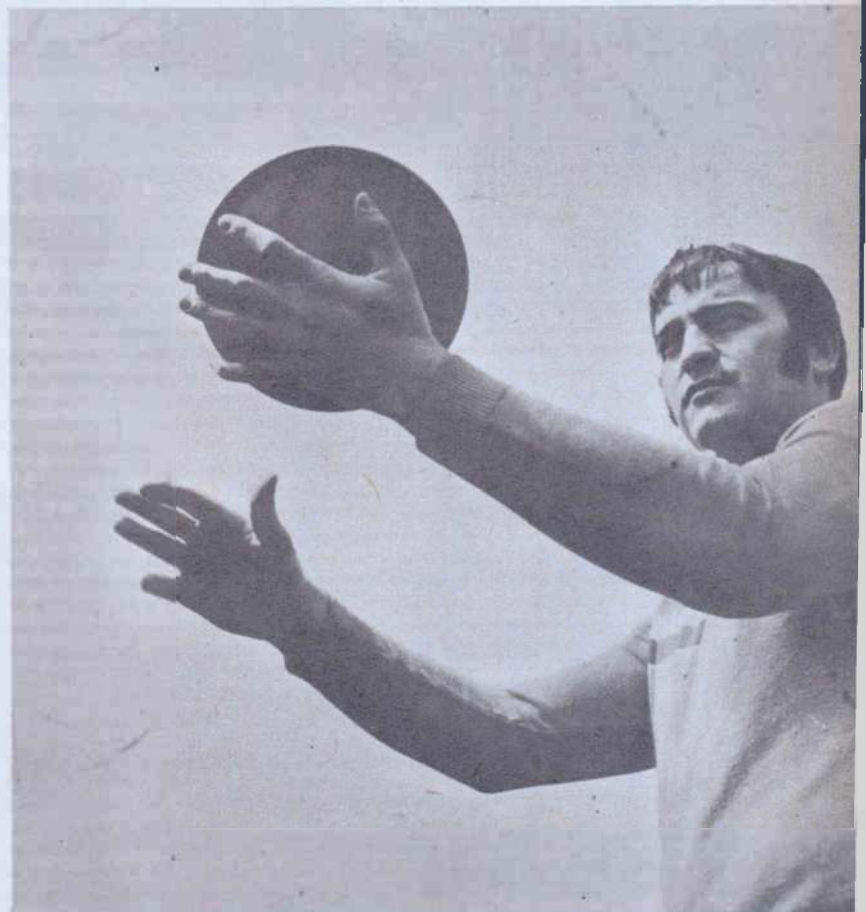
la o aterizare dincolo de 17 metri la triplusalt.

Rep.: Crezi că vei merge la Atena?

CAROL: Deși sînt profesor de matematici, întîmpin totuși unele dificultăți în fața acestei ecuații cu mai multe necunoscute. Nu cunosc tartanul. Nu cunosc tehnica pentru tartan. Tartanul pe care ni l-au promis specialiștii noștri e încă în... fază embrionară. Prima șarjă, de probă, după puțin timp și-a pierdut elasticitatea, a devenit beton. Dacă voi beneficia de mai multe concursuri pe tartan, voi avea șanse să-mi îndeplinesc baremul — 16,40 m — și dreptul să aspir chiar la 40 de centimetri în plus.

Rep.: Antrenorul dumitale, profesorul Elias Baruch, te vede deocamdata cel mai... înalt triplusaltist din lume: ai 1,97 m. Mi-a spus că te vede la anul și printre cei cu peste 17 metri...

DINU PIȘTALU într-un exercițiu specific prăjiniștilor. El speră să-și obțină baremul pentru «europenele» de la Atena — 5,15 m, performanță care i-ar deschide perspective frumoase și ar stimula, totodată, interesul spre neînfrupta perfecționare în mijlocul colegilor săi de «fiberglass».

IOSIF NAGHI — discobolul. E gînditor: dacă va scăpa de amenințarea unei hernii de disc, va putea să întindă panglica ruletei chiar dincolo de 62 de metri. Și atunci...

CAMPIONATELE NAȚIONALE

«Mijlociul mic» Ion Györffi și-a început drumul spre titlul de campion cu victoria asupra craioveanului Ermil Constantinescu (dreapta).

Pagini realizate
de
PETRE HENȚ
și
MIRCEA RAHOVEANU
FOTO:
PAUL ROMOȘAN

ȘI...

„EUROPENELE“

Schimbul de... torpile dintre «semigreii» Ion Monea (stînga) și Gheorghe Preda s-a încheiat net în favoarea campionului Ion Monea, care a cucerit al zecelea titlu consecutiv.

A luat sfîrșit cea mai furtunoasă ediție a campionatelor naționale de box din ultimii ani. Credem că ultimul lucru care ne-ar rămîne de făcut ar fi să discutăm dacă trebuia să organizăm acest campionat acum sau cu cîtăva vreme mai înainte, dacă «lotul» a fost sau nu bine ales și pregătit, dacă...

Nu mai avem timp să analizăm asemenea probleme (și nu știm cît ar fi de util ACUM), ceea ce ne interesează fiind ECHIPA pentru Campionatele Europene de la sfîrșitul lunii mai.

Să reținem totuși, că marea majoritate a campionilor noștri sînt membri ai lotului, că «provincia» (și în special Constanța, cu 4 medaliați) a luat cu asalt, parcă mai ferm ca de obicei (și asta ne bucură), citadela pugilistică bucureșteană, alimentată, de fapt, cu patru excepții (A. Dumitrescu, Zilberman, Györfi, Monea) tot de provincie. Să notăm că a crescut pregătirea fizică, că tehnica în general e în progres, fără a pierde din vedere că în cele 77 de meciuri s-au înregistrat nu mai puțin de... 38 «K.D.»-uri și — din fericire — numai 3 K.O.-uri (statistica colegului Gh. Iliuță), ceea ce dovedește că «apărarea» continuă să fie un punct nevralgic.

Combativitatea a fost mai la înălțime ca altădată și am vrea să credem (gîndindu-ne la miza «europenelor») că aceasta s-a datorat nu numai dorinței competitorilor de a intra în posesia centurii de «cel mai bun din țară», ci și punerii mai bine în valoare a unei trăsături caracteristice pugiliștilor români.

Credem că ori de cîte ori ideile tactice au venit în contradicție cu spiritul combativ, frînindu-l, rezultatele nu au fost cele scontate, cum s-a întîmplat chiar în finala lui Covaci. Precizăm că prin combativitate nu înțelegem o dezlănțuire oarbă, lipsită de luciditate tactică... Nu! Dar și o apărare, în momentele cînd adversarul obligă, trebuie să fie activă, fermă, considerată ca o rampă de lansare a unui atac următor...

N-au lipsit «surprizele». Cea mai discutată — intrîngerea înainte de limită, în prima gală, a campionului european Nicolae Giju, care nu știm dacă e bine să-i zicem chiar... surpriză, țînînd seama de evoluția post-europene a mult simpatizatului stelist. Mai surprinzător e, poate, faptul că în fața unui «puncheur», e drept, dar de o valoare medie (Gabriel Pometcu) Giju a rămas o țintă fixă, cu totul neobișnuit pentru stilul care l-a consacrat. Slăbește prea mult, sau...? Oricare ar fi cauza, credem că maestrul Nour a dat cea mai competentă soluție, recomandînd cel mai simplu mijloc de recuperare: Giju să fie lăsat în pace o perioadă de timp, în mediul obișnuit al clubului și familiei și va redeveni... Giju!

Giju a ieșit din competiție, dar printre «cei 11» există un alt boxer valoros — Aurel Dumitrescu. O fi prea crud pentru «europene»? «Ei și? — răspunde Lucian Popescu, antrenorul său. Are aproape 20 de ani. Eu aveam 18 cînd am cucerit titlul. Și, nu uitați, față de ceilalți, face cel mai ușor greutatea».

Pe Stanef nu-l trecem la... surprize, intrucît prea rare au fost partidele în care să fi arătat ceva, în afară de forță și... nervi.

Așa că, să aplaudăm o altă «stea» tină, pe reșiteanul Gheorghe Pușcaș. El a trecut ușor peste adversari diferiți ca stil și forță (Stanef, Iliescu și... Druga!), dovedind maturitate tactică, adăugată la o tehnică bună și la un excelent joc de picioare. Prea tinăr și el? Să nu uităm că a știut să evite «punch-ul» lui Stanef, alonja lui Iliescu, «ciocanele» lui Drugă și că altul mai bun... nu avem.

Așadar, revenind la considerația inițială, credem că toate preocupările trebuie să vizeze pregătirea unei echipe puternice.

Ne raliem părerii că la pregătire trebuie să fie angrenați și antrenorii boxerilor, care îi cunosc bine și pot contribui la valorificarea maximă a posibilităților acestora.

Sperăm că timpul care a mai rămas va fi folosit cu chibzuință, că valorosul colectiv de antrenori va găsi cele mai bune soluții și că în seara de 8 iunie vom putea aplauda printre campionii Europei și reprezentanții ai patriei noastre.

Ciucă — Gruiescu: o finală mult așteptată, încheiată cu victoria destul de ușoară a campionului Constantin Ciucă (stînga).

**CAMPIONII
NE
DESTĂINUIESC
IMPRESIILE
LOR DUPĂ
CUCERIREA
CENTURILOR**

MIHAI AUREL
(Farul) — semimuscă
...Cînd îmbrăcam tricoul de campion, eram nespus de fericit gîndindu-mă că nu am înșelat nădejțile celor care au avut încredere în mine și, în primul rînd, ale antrenorilor și suporterilor constănțeni...

CONSTANTIN CIUCĂ
(Steaua) — muscă
...Am avut emoții mai mult ca oricînd. Cîștigînd titlul, am realizat jumătate din proiectele pe '69. Cealaltă jumătate? La europene...

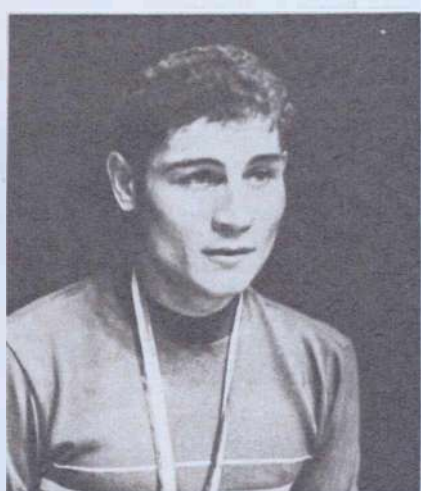
AUREL DUMITRESCU
(Progresul) — cocoș
...Cînd s-a dat decizia, nu-l vedeam decît pe omul emoționat din «colț», maestrul Lucian Popescu, căruia îi datorez succesul...

VASILE ANTONIU
(Dinamo) — ușoară
...Dacă s-ar fi putut, aș fi dat jumătate din medalia de aur lui Dinu...

VICTOR ZILBERMAN
(Steaua) — semimijlocie
...Îmi imaginam că festivitatea de premiere la care participam se petrece la «europene». Voi face totul să transform visul în realitate...

ION GYÖRFFI
(Dinamo) — mijlocie mică
...Nu-mi amintesc la ce mă gîndeam atunci. Decizia m-a emoționat, iar figura lui Covaci m-a intristat.

ALEC NĂSTAC
(Steaua) — mijlocie
...Vă închipuiți cîc de mult mă bucură prima centură de campion. Păcat că e o victorie à la Pirus; accidentat în finală, nu voi putea urca pe ringul europenilor...

—anchetă fulger—

Discuțiile privind modul de alcătuire a echipei pentru «europene» și «cazul Gîju» ne-au îndemnat să facem o anchetă-fulger printre antrenorii prezenți la finalele campionatelor naționale.

Îată răspunsurile la întrebările:

1. Ați merge la «europene» cu cei 11 campioni, sau ați organiza și meciuri suplimentare, de selecție?

2. Îi vedeți pe Gîju în echipă?

ION POPA

1. Unii campioni să susțină meciuri de selecție.
2. Da! Gîju în echipă.

NICOLAE BUZA

1. Campionii la «europene», un act de justiție.
2. Mi-e greu să mă pronunț.

TITI DUMITRESCU

1. Unii campioni să susțină meciuri de selecție.
2. Nu! Îi prefer pe Nedelcea.

ION STOIANOVICI

1. La unele categorii, meciuri de confirmare.
2. Aș merge, totuși, cu Gîju...

VASILE TIȚĂ

1. Fără discuție, campionii!
2. Nu!

LUCIAN POPESCU

1. Și cîteva meciuri de selecție.
2. Nu!

GHEORGHE FIAT

1. Unii campioni să confirme.
2. Să mă mai gîndesc...

SANDU ION

1. Campionii + meciuri de verificare.
2. Nu!

ARBITRI despre..

Dr. COSTEL PARASCHIVESCU

...În general, la «finalele» din acest an directorii de luptă au fost parcă mai exigenți ca în trecut. Atențiile și avertismentele s-au dat mai prompt, lucru care a influențat în bine decizia. Cred că e un fapt pozitiv, un factor de promovare a boxului curat, tehnic. Discuțiile generate de unele decizii oglindesc existența unor preferințe variate în ce privește stilul de luptă: unora le place boxul în forță, altora cel stilistic. Onestitatea arbitrajelor nu poate fi pusă la îndoială. Mi-au plăcut îndeosebi Laukedrey — Polonia, Epureanu, Chiriac, Voiculescu și Rișat.

PETRE EPUREANU

...Din «cei 11», trei au fost gratulați de judecători: Antoniu, Györffi și Năstac care au obținut deciziile cu 3—2. După mine, Dinu, Covaci și Stumpf merita titlul. Mi-a plăcut maniera de a conduce în ring a arbitrilor Laukedrey, Chiriac și Voiculescu.

GHEORGHE PUȘCAȘ
(Steaua) — până

...Sînt fericit și nefericit. Fericit pentru victorie și nefericit pentru că primul meu antrenor, maestrul Petre Pop, a fost bolnav și nu a putut veni să mă vadă. S-ar fi bucurat mult...

CALISTRAT CUȚOV
(Dinamo) — semiușoară

...Victoria în fața lui Paul Dobrescu mi s-a părut cea mai valoroasă. Cînd primeam centura, mă gîndeam la muștruluiala pe care mi-o va trage maestrul Titi Dumitrescu, pentru greșelile făcute...

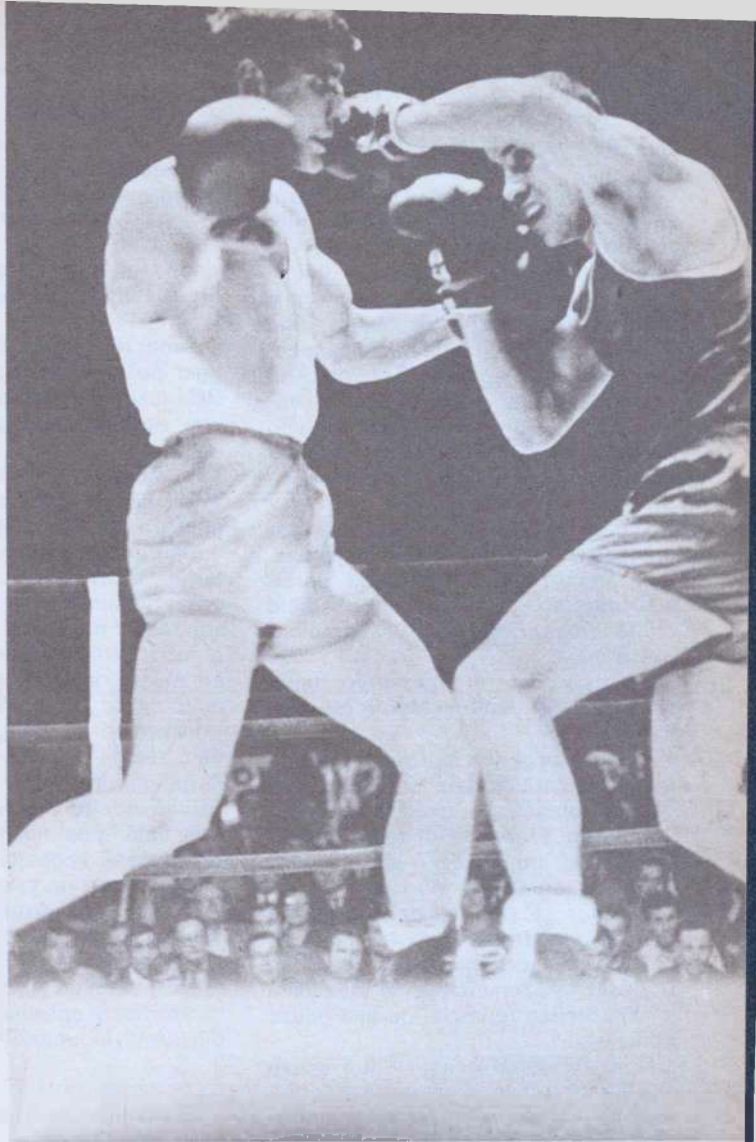
ION MONEA
(Dinamo) — semigrea

...Cea de a 10-a centură de campion am cucerit-o într-o luptă deosebit de grea. Mă așteptam, de altfel, cunoscînd valoarea colegului meu de sală, Marin Constantinescu...

ION ALEXE
(Steaua) — grea

...Categorie grea, la propriu și la figurat! Cel mai dificil adversar a fost, totuși, Vasile Mariuțan...

Doi finaliști valoroși: Vasile Antoniu și Ion Dinu (dreapta). După un meci care a întins la maximum nervii spectatorilor, Antoniu a fost declarat învingător.

ARBITRAJE

ALI RIȘAT

...Au fost cele mai disputate «finale» din ultimii ani, cu cele mai multe surprize. Tinerii au avut un cuvînt greu de spus. Consider că arbitrajele și deciziile au exprimat, cu unele excepții, realitatea din ring. Cei mai buni arbitri? Chiriac, Laukedrey și Gostody — Ungaria.

CONSTANTIN CHIRIAC

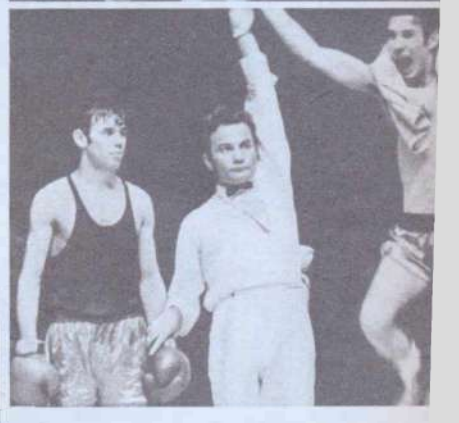
...Nu cred că există competiție pugilistică mare în care arbitrajele să fie pe placul tuturor. Spre deosebire de alte ediții ale campionatului național, de data aceasta nemulțumirile provocate de arbitri au fost mult mai puține, în general, întregul corp de arbitri achitîndu-se onorabil de sarcina uneori dificilă de a acorda victoriile celor mai buni. Mi-au plăcut în mod deosebit Laukedrey, Epureanu și Voiculescu.

Minutul de pauză dintre reprize înseamnă odihnă pentru boxer și activitatea maximă, în mare viteză, pentru antrenorul său. Iată-l pe excelentul «om de colț» Marcu Spacov încercînd să-l facă... proaspăt, în cr-un singur minut, pe elevul său Năstac Alec, noul campion al «mijlo-cilor».

Bucuria victoriei. Cel mai tinăr campion al boxerilor noștri, Aurel Dumitrescu, își manifestă fericirea de a fi cîștigat partida cu Pavel Nedelcea. Victoria sa a fost pe cît de neașteptată pe atît de meritată.

Prima centură a campionatelor a fost cucerită de minusculul boxer constănțean Mihai Aurel. «Semi-musca» antrenorului Nicolae Buză a... zbrîniit la finale și a adus provinciei singurul titlu de campion la box.

Cineva spunea că e tare trist să vorbești de vremuri fericite într-un moment greu al vieții. Cam așa stau lucrurile și cu Argeșul, astăzi.

Acum doi ani, Argeșul monopolizase, am putea spune, atenția iubitorilor de fotbal din întreaga țară. Remarcabilul 2-2 de la Sevilla, care rămâne una din performanțele rarissime ale echipelor noastre, în deplasare, cind e vorba de o competiție oficială, spectaculosul 5-1 cu F.C. Toulouse, în turul II al Cupei orașelor tirguri, nu mai puțin valorosul 0-0 cu Dinamo Zagreb, la Zagreb — toate acestea făcuseră din F.C. Argeș o echipă de prim plan a fotbalului nostru.

Dar, acesta nu a fost singurul moment de vîrf din viața echipei piteștene. Anul trecut, echipa lui Coman, Barbu și Dobrin s-a clasat pe locul II, fiind multă vreme rivalul temut al campioanei Steaua.

Cum se poate explica atunci declinul net al Argeșului în acest campionat?

Desigur ca perioadele de reflux după momente care au depășit, poate, cota valorică obiectivă a unei echipe constituie un fenomen deseori întilnit. Din acest punct de vedere, cazul Steaua poate fi o confirmare.

Desigur că slăbirea reală a lotului față de anul trecut, prin transferarea lui Coman, accidentarea lui Ioachim Popescu și renunțarea la serviciile lui Ilie Stelian reprezintă o altă scuză obiectivă.

Dar, exceptînd aceste două scuze așa-zis obiective, trebuie să conchidem că Argeșul a traversat la startul acestui campionat o perioadă de auto-mulțumire, care nu mai poate fi încadrată printre scuzele obiective. Așa se face că lotul Argeșului a înregistrat scăderi valorice vizibile. Kraus nu mai este extremul percutant care a finalizat de atîtea ori posibilitățile combinate ale echipei, Jercan nu mai este marea speranță din meciul cu Ferencvaros. Mijlocașii nu mai sînt nici ei doi maratoșiști capabili să asigure o fru-

moasă circulație la mijlocul terenului. Toate aceste scăderi de potențial individual au făcut — așa cum afirma și fostul antrenor Ion Bălănescu, într-o recentă convorbire — ca Argeșul să nu mai aibă un stil de joc, intrînd în categoria echipelor fără personalitate.

La toate aceste considerațiuni de ordin tehnic, nu trebuie să ometem faptul că «dualitatea puterii», așa cum s-a concretizat prin fluctuațiile de prestigiu pe care le-au avut rînd pe rînd Bălănescu și Mladin s-au repercutat clar asupra resorturilor psihice ale echipei.

În momentul de față, Argeșul traversează un moment dificil, luptînd pentru evitarea retrogradării. Această luptă dură își pune amprenta pe eforturile jucătorilor, care recuperează greu. Se simte, pînă și în jocul lui Dobrin, acest maestru al fetei și driblingului, un travaliu chinuit, care nu mai amintește deloc de strălucitorul conducător de joc al Argeșului de ieri.

Încercînd să prefigurăm viitorul, ne dăm seama că o eventuală coborîre a Argeșului în zonele inferioare ale fotbalului nostru ar însemna o lovitură grea dată fotbalului piteștean, care are o frumoasă capacitate în producerea unor jucători de talent.

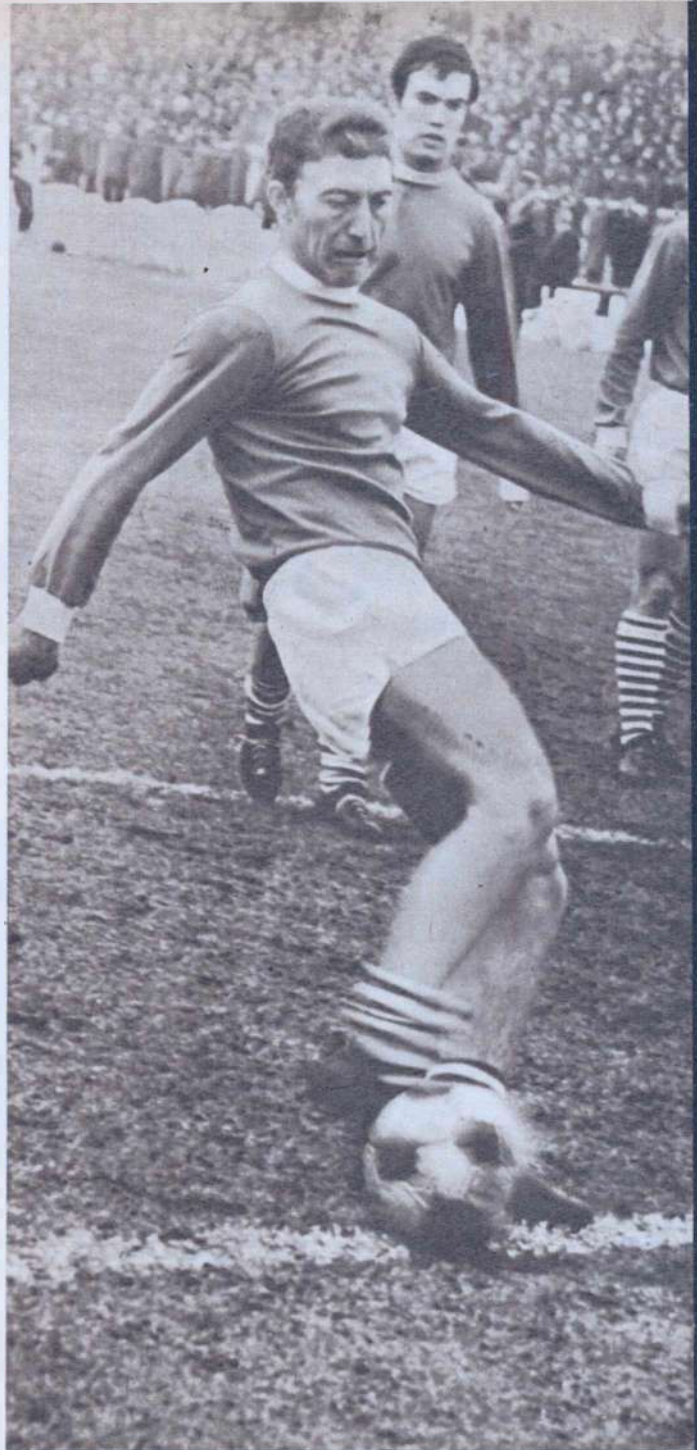
Ce să-i urăm Argeșului? Sa-i urăm sa se bată pînă la capăt pentru a rămîne pe linia de plutire a primei divizii și să sperăm că eforturile întîrziate ale jucătorilor și antrenorilor vor fi, în cele din urmă, încununat de succes.

*

În pragul etapei a 22-a, Argeșul a ținut să nu facă excepție de la regula generală, urmînd exemplul Vagonului, adică procedînd la înlocuirea antrenorilor.

Să sperăm ca această măsură, care trădează, pentru moment, doar o stare de nervozitate extremă, va contribui la mobilizarea jucătorilor în acest moment dificil.

Ioan CHIRILĂ

Dobrin a fost și ar putea rămîne «cîmpul magnetic» al Argeșului, dacă...

Ce să-i urăm ARG

O, temporal... Iață-l pe Dobrin, jonglînd cu prestigioșii fotbaliști de la Ferencvaros... Iață-l pe Jercan, pătrunzînd cu vigoare în apărarea ungară... O, temporal...

Foto: Paul ROMOȘAN

PALMARESUL ÎN CAMPIONAT...

1959/60	Locul 3 în seria a II-a a diviziei B (Echipa se numea Dinamo Pitești)					
1960/61	Locul 1 în seria a II-a Promovează în divizia A					
1961/62	Locul 14	26	7	3	16	35:52 17
1962/63	Retrogradează în B. Locul 1 în seria a II-a Promovează în divizia A					
1963/64	Locul 10	26	10	3	13	28:39 23
1964/65	Locul 8	26	9	6	11	34:34 24
1965/66	Locul 4	26	12	4	10	46:42 28
1966/67	Locul 12	26	10	3	13	34:41 23
1967/68	Locul 2	26	14	5	7	40:23 33

... ȘI ÎN CUPA ROMÂNIEI

1959/60	Absență în optimi
1960/61	Absență în optimi
1961/62	Absență în optimi
1962/63	Absență în optimi
1963/64	Absență în optimi
1964/65	Eliminată în finală: 1—2 cu «U» Cluj
1965/66	Absență în optimi
1966/67	Absență în optimi
1967/68	Eliminată în optimi: 1—5 cu «Poli» Iași.

Argeșul 1969. Nesiguranță (Niculescu)... Teamă (Păciulete)... Și asta, numai datorită prezenței lui Dumitrache...

Barbu, cel mai constant jucător al echipei piteștene—1968

ULUI ?

LEGENDA COPERTEI IV

PĂCIULETE	1 august	1946	1,79 m	73 kg	
BARBU	24 decembrie	1938	1,75 m	70 kg	9*
NICULESCU	8 aprilie	1943	1,80 m	74 kg	
VLAD	19 ianuarie	1946	1,76 m	66 kg	
DOLTEANU	6 ianuarie	1946	1,72 m	69 kg	
IVAN I	14 mai	1938	1,80 m	72 kg	12
BRADU	5 ianuarie	1945	1,71 m	61 kg	2
TURCAN	4 octombrie	1942	1,82 m	79 kg	
DOBRIŢ	26 august	1947	1,80 m	77 kg	18
PREPURGEL	12 aprilie	1947	1,71 m	69 kg	
ERCAN	24 octombrie	1945	1,70 m	65 kg	

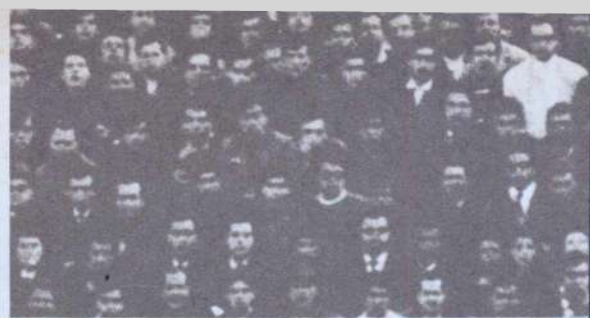
* Numărul selecțiilor în echipa națională.

ASCULTÎND CÎNTECUL SIRENELOR

note de cronicar
de la trimisul nostru IOAN CHIRILĂ

Alertă la poarta noastră. Sideris, în mijlocul careului Dan—Dinu (10)—Răducanu—Deleanu.

Echipa noastră națională, dacă va pierde calificarea pentru Mexic, va plăti tribuc

1. Supraestimării Portugaliei, la 27 octombrie 1968 și 2. Supraestimării aceleiași Portugaliei, pentru 16 aprilie 1969, cînd tricourii noștri au continuat să creadă, fără motive obiective, în Eusebio, mulțumindu-se cu «punctul de la Atena».

Istoria fotbalului nostru e plină de asemenea copilării. Ne întrebăm: cînd vom izbucni să gîndim, în sfîrșit, fotbalul la rece?

ÎNTRU LISABONA ȘI ATENA

Ar fi, bineînțeles, foarte comod să confruntăm Lisabona lui 27 octombrie 1968 cu Atena lui 16 aprilie 1969 doar prin prisma factorului psihologic, considerîndu-l ca fiind decisiv în raporturile noastre cu «medalia de bronz londoneză» pe de o parte și cu «învinșii noștri tradiționali» pe de altă parte.

O analiză atentă scoate, însă, la iveală și alte aspecte. După părerea mea, cei mai buni oameni ai noștri la Atena au fost Dumitrache, Boc, Dan și Ionescu. Or, nu e încîmplător faptul că toți componenții acestui cvarter au fost ABSENȚII la Lisabona. Cu alte cuvinte, am pierdut o șansă în primul rînd la Lisabona, unde am întîlnit, poate, o echipă mai slabă decît cea a Greciei în aprilie... Închipuți-vă un Dumitrache la Lisabona, unde Dembrowschi (virful atacului nostru în acel meci) s-a aflat de cinci ori (!) cu un singur om de cîmp în fața porții luxitane. Închipuți-vă... Închipuți-vă... Închipuți-vă!

CAPITOLUL DUMITRACHE

I s-a reproșat mult lui Dumitrache faza din minutul 45 al meciului, la 0—0, cînd blondul înaintaș dinamovist a ratat cu seninătate deschiderea scorului. E adevărat, Dumitrache se distrează uneori cu ocaziile. I-am și reproșat-o de cîteva ori. De astă dată, însă, fantasticul lui slalom tip Mazolla maximus a fost atît de frumos, încît el nu putea avea decît incununarea care fulgerase mintea lui Dumitrache.

De ce să rostim sentința și să-i cerem neapărat lui Dumitrache să fie, în același timp, nordic și mediteranean? Cîți dintre jucătorii noștri ar fi «văzuți» ideea «slalomului» spre poarta lui Ikononopoulos?

Deseori, în tribună, auzim plîns și doamne cu voalță oferind soluții tactice operative unui Constantin sau Nunweiler VI. Nimic mai firesc, deci, pentru un «toc Louis XV» să vrea să-i transmită lui Dumitrache poziția și procedeul ideal de șut. Dumitrache rămîne, însă, un jucător de excepție, despre care Ghergheli spunea în vestiar, după jocul de pe Karaiskaki: «Nu ne putem permite luxul de a juca fără micul nostru «mops»...

... ȘI CEL ION IONESCU

Jocul lui Ion Ionescu a stîrnit controverse. Cred, însă, că și aici, marelui vinovat e ideea preconcepțată. Ne-am obișnuit să-l vedem pe Ion Ionescu marcînd goluri din pasa lui Dumitriu II. Ne-am așteptat, poate, să-l vedem pe Ionescu înscriind la Atena un al treilea gol. Golul

S-a scris mult despre meciul de la Atena. S-a vorbit și mai mult. Aș putea spune că a fost un meci răsucit sub coate unghiurite, ca o piatră sub lupa unui bijutier imposibil de tras pe sfoară.

Ceea ce rețin, însă, după aceste zece zile, este imensa doză de subiectivism pe care a declanșat-o acest joc. Desigur, fotbalul este, prin excelență, o zonă a subiectivului. (Cum să ne explicăm altfel că pentru o jumătate din suporterii greci adunați în Platia Omonia, după meci, Domazos era marele zeu tu podosofaru — n.r. — al fotbalului — iar pentru cealaltă — doar feciorul spălătoresei, cu care, orice ai face, nu poți să-i bați pe români!)

Spunînd subiectivism, mă gîndesc la faptul că părerile multora dintre iubitorii fotbalului nostru se schimbă la cea mai mică adiere, precum direcția de înaintare a corăbiei lui Ulise pe întinsul Mării Egee.

Înainte de Atena, jocul cu Grecia era pentru noi «unul cu șanse reduse», incomparabil mai greu decît «kamicalul cu Anglia». În clipa în care Dumitrache a egalat pentru a doua oară, meciul devenise o performanță. Dar, a fost suficient ca ultimele 20 de minute să creeze iluzia unei victorii posibile, pentru ca intensitatea aplauzelor noastre să scadă. În sfîrșit, în dimineața zilei de 17 aprilie, cînd a venit știrea victoriei elvețienilor la Lisabona, «2—2»-ul de la Atena a dispărut în neant, trecînd, în cel mai fericit caz, în categoria rezultatelor submediocre.

UNDE ESTE ADEVĂRUL?

«2—2»-ul de la Atena e un rezultat bun. Dacă i s-ar reproșa că nu adaugă nimic deosebit la palmaresul româno-grec, s-ar putea răspunde cu seriozitate că «naționala» greacă de astăzi reprezintă mult mai mult decît cea de acum 10 ani. E suficient să amintesc cele 4 goluri administrate Portugaliei și cele (tot) patru înscrise anterior Austriei, pentru a nu fi obligat să aduc în arenă și alte exemple. Dacă ar fi să mai adaug că Papaioanou, Sideris sau Dedes ar putea juca — prin calități de viceză și tehnicitate — pînă și în turbulentul campionat italian, n-aș face doar o afirmație spectaculoasă.

Se pune acum întrebarea: am fi putut oare forța victoria în ultimul sfert de oră? Impresia majorității e că DA. De ce n-am făcut-o? Aici intrăm în zona psihologicului, adică în zona aceluși «butoi fără fund» în care pier acîtea și acîtea din speranțele noastre.

Să fiu limpede. Echipa noastră națională reprezintă, prin unele rezultate, mai mult decît baza de masă a fotbalului nostru. Discuția se poartă însă în legătură cu posibilitatea ca ea să se întrecă pe sine însăși. Împotriva Greciei, echipa României nu a vrut să riste. A considerat că «punctul de la Atena» va fi suficient. A manifestat, dacă vreți, o mare lipsă de maturitate, chiar dacă prudența ultimului sfert de oră s-ar putea prezenta, dimpotrivă, ca o expresie a maturității.

Duel Bolinos—Dan. Căpitanul echipei noastre și-a regăsit forma de zile mari.

nea, avem nevoie — mai ales după accidentarea lui Sătmăreanu — de un fundaș dreapta care să scoată mingile din picioarele extremei elvețiene. În acest sens, putem merge până la improvizatii, prin cooptarea unui apărător de pe alte posturi. În sfârșit, marea bătălie trebuie să fie RECUPERAREA lui Radu Nunweiler și plasarea lui formală într-un post din atac, cu menținerea în fapt a trio-ului ofensiv Ionescu-Dumitrache-Lucescu. (Toate acestea, sînt, bineînțeles, simple sugestii și sper că antrenorii le vor interpreta ca atare).

CÎNTECUL SIRENELOR

În încheierea acestor gânduri ateniene, cîteva rînduri despre condiția fotbalistului din deceniul nostru. Sînt mulți cei care vād în peregrinările fotbalistilor pe tot globul doar o serie de plăceri turistice. Și toruși, cit de departe de adevăr e această părere...

Am fost împreună cu fotbalistii noștri la Atena. I-am văzut mereu doar coborînd și urcînd treptele hotelului Marmara. I-am văzut «svizitînd» țărmlu celebrului Falern, pentru că acolo era stadionul Karaiskaki. Pre-tucîndeni se auzeau cîntecele sirenelor. Eol rîspîndea aceste cîntece. Se auzea foșnetul frunzelor de măsline dinspre Capul Sunion. Se auzea vîntul venînd dinspre templul lui Poseidon, pe coloanele cărui se vede încă semnătura lui Byron... Se auzea cîntecul venînd dinspre milenarul Corinth... Se auzea respirația maratonistului, de la 37 de kilometri depărtare. Se auzea și țacînitul aparatului de fotografiat al bătrînului care-ți îngăduie să sāruiți coloanele ireale ale Parthenonului, mai calde ca un trup de față.

Poate că, cine știe, înaintea drumului spre Mexic, ar fi bine ca Dumitrache să fie trimis să vadă, în sfîrșit, Grecia. Atunci, dragă Dumitrache, te-aș ruga să te duci la Corinth. E acolo, sub stîclă, un taurăș de aur. Așt de mic, încît are în față o lupă pentru a putea fi privit. Dar ce artă!... Asirienii au ștanțat, pur și simplu picioarele taurilor lor de pe basoreliefuluri. Acolo, în Corinth, taurășul are mai multă mișcare decît cel pe care l-ai văzut în filmele cu El Cordobes.

Ce bine ar fi, dragă Dumitrache, ca bucuria drumului de întoarcere de la Lausanne să fie acît de mare, încît voiajul tău de plăcere spre Corinth să ni se pară lucrul cel mai firesc din lume.

rich-ul trebuie să rămînă în istoria fotbalului nostru doar ca o tentativă în care s-a văzut că dorința de a face mai bine prin orice mijloace este, pînă la urmă, dușmanul binelui.

La Lausanne se va juca, probabil, soarta grupei. Spun probabil pentru că nimic nu poate să prevadă evoluția viitoare a șanselor, acît timp cît jucăm într-o grupă în care absolut toate echipele, INCLUSIV PORTUGALIA, mai au șansa de a aduna opt puncte, adică cifra Mexicului.

...Cînd am ieșit de pe stadionul Karaiskaki, în timp ce urcam treptele autobuzului, iar «copiii Pireului» îi aplaudau pe fotbalistii noștri, am auzit o voce: «Veți bate și la Lausanne. Acolo, noi am fost la un pas de victorie». Cuvintele pîreanului, rostite în țara preotesei care a prevestit victoria micii armate grecești asupra milionului de perși, au venit, paradoxal, ca o invitație la rațiune, amîntîndu-ne că raportul valoric româno-elvețian în fotbal e mult mai echilibrat decît cel de la Maraton sau Salamina.

Ce trebuie să facem pentru Elveția?

În primul rînd trebuie să aducem echipa într-o stare de declanșare fizică mult superioară celei de la Atena, care a purtat semnele «bătăliilor de pe noroia». În al doilea rînd, trebuie să mai gîndim puțin formația. La ora actuală, Ghiță îmi pare a fi portarul cel mai apt să se bată ca un leu — în afară de cazul că Răducanu va ajunge la plafonul echilibrului maxim, fapt pentru care nu pledează golul din partida cu Farul. De aseme-

Gol! Dumitrache a egalat. Ion Ionescu, căzut, mulțumește zeilor.

victoriei... Dar Ionescu a fost acolo un alt Ionescu. Abia acum îmi explic «excelențele pase Ionescu» din care un Klosterman sau un Claessen marchează goluri.

La Atena, Ion Ionescu a încercat în prima parte cîteva pase «de adîncime», care mi-au sugerat noua lui viziune despre fotbal. La Atena, Puiu Ionescu s-a angajat de 2—3 ori cu toată vigoarea, fiind oprit doar prin faulturi rugbistice. Dar, după primele 45 de minute, Ion Ionescu s-a retras în mijlocul terenului. A simțit, poate, că resursele finale ale echipei noastre nu vor putea forța victoria.

A fost o greșeală? Mi-ar fi greu să pretind că am auzit mai bine decît Ion Ionescu respirația coechipierilor săi din teren. Oricum, prin jocul său calm, mult mai fluid decît cel pe care-l cunoaștem, Ion Ionescu a fost, împreună cu Lucescu, jucătorul care i-a obligat pe suportorii greci să afirme că «românii știu să culce mingea».

Vom avea nevoie de Ion Ionescu la Lausanne? Iată o întrebare care nici nu mai are nevoie de argumente. Iar dacă vom avea șansa să-l prezentăm pe teren și pe Nunweiler VI, care să acopere cu mintea lui de gînditor mijlocul terenului, vom avea, sînt sigur, sinteza Ionescu de ieri și de azi.

PERSPECTIVE ELVEȚIENE

Spunînd Lausanne, gîndul se duce automat spre Zürich. Dar acest proces de asociație nu poate fi explicat decît printr-o apropiere pur geografică. Zü-

Sideris deschide scorul!

Șutează Dan! Zidul grecesc tremură.

Î CUNOAȘTEȚI ?

Da... Întrebarea nu mi se pare deplasată, deși cei doi cavaleri joviali din stînga nu sînt alții decît foștii internaționali Alexandru Vasile și Petru Emil. Spun «nu mi se pare deplasată», pentru că, din păcate, la noi, divizia B în fotbal reprezintă, în mod automat, un plonjon în anonimat.

Alexandru Vasile și Petru Emil sînt la baza formidabilei reveniri a C.F.R.-ului din Cluj. Ei au îmbrăcat tricoul echipei clujene într-un moment cînd C.F.R.-ul avea doar cinci puncte (campionatul trecut), nemaivînd practic șanse de evitare a retrogradării.

Cum a fost posibilă această extraordinară cursă? «Creierul electronic» — dacă permiteți expresia — a fost doctorul «Rădulescu — Jum'ate» (la telefon), care a condus cu multă competență și răbdare campania de refacere.

Să mai privim o dată fotografia celor doi foști internaționali.

Alexandru Vasile, după ce a salvat «U» de la retrogradare, acum patru ani, a fost și de astă dată motorul cu explozie al echipei C.F.R.-ului. Pe de altă parte, Petru Emil a reamintit multora dintre spectatorii clujeni pe adevăratul Petru Emil, unul dintre cei mai mari tacticieni ai fotbalului nostru în ultimii ani.

Petru Emil este jurist. Al. Vasile este la un pas de diploma de medic. Iată un adevărat come-back, cum spun englezii. Iată o formidabilă revenire a celor doi fotbaliști, care sînt pe cale de a înfăptui miracolul promovării C.F.R.-ului din Cluj în divizia A, după ce au format, sub conducerea aceluiași «Rădulescu-Jum'ate» jucători ca Uifăleanu, Mazurakis sau Petrescu, răspîndindu-i cu generozitate în trei colțuri de țară, ca puful de pădăie, de pe coperta Larousse-ului.

UN NOU „TRIO DUMITRIU“

Neconsolat în urma desmembrării primului «trio-Dumitriu», alcătuit din doi internaționali (II și III), plus încă un talent, care a renunțat prea devreme (I).

Dumitriu III, mijlocașul Stelei, a refăcut trio-ul cu o operativitate pe care i-o dorim și în executarea paselor la... întîlnire.

În fotografia fotoreporterului nostru ION MIHĂICĂ, noul trio Dumitriu III. Lentila indiscretă a aparatului de fotografiat explică supărarea micului Dumitriu... IV — (Dorinel) prin faptul că imaginea a fost fixată a doua zi după acel 0—1 al Stelei la Cluj.

Să urăm mult succes și fericire tinere și fotogeniceii familiei Dumitriu III.

Silviu Ploșteanu, vechiul și statornicul dascăl al fotbaliștilor de la «Steagul roșu», nu mai e printre noi. Neîndurătoarea coasă a morții... cu grabă l-a luat cînd, răsăfătatul tribunelor de odinioară, mai avea destule de împlinit pe tărîmul «sportului rege» căruia i-a fost atît de devotat.

Ploșteanu a făcut parte dintr-un aluat din păcate, încă mic la noi, aluatul antrenorilor culti, de elită. El a fost un fotbalist perfect, cîndva chiar de marcă (apogeul l-a atins la «U»-Cluj și l-a menținut, strălucit, la «Venus»), fapt confirmat și de cele 11 participări ale sale în «naționala» de fotbal a României anilor 1937—41.

Ploșteanu, «intelectual-sufletist», dotat cu un simț pedagogic aparte, mereu avid de cultură și nou, a fost profund atașat clubului de la Poalele Timpei pe care l-a iubit, slujit și antrenat neîntrerupt timp de două decenii. Cine nu știe că «Ploaie» a dus tot greul fotbalului brașovean pornind aproape cu nimic, ajungînd și menținînd (mai cu seamă) ani și ani în șir — ca o supremă satisfacție și personală, și generală — în prima divizie a țării, pe «Steagul roșu», de multe ori redutabilă.

Păcat însă, că acest fin meșteșugar al fotbalului ne-a părăsit timpuriu la 56 de ani. La «Tractorul», formație de C, pe care în ultima vreme o antrena, ar fi mai avut, cu siguranță, un cuvînt de spus.

(gh.r.)

De la Rudy Wetzler la Pircălab

de Ioan CHIRILĂ

POVESTEA
ECHIPEI NAȚIONALE
DE FOTBAL
DE LA MONTEVIDEO
1930 ȘI PÎNĂ ASTĂZI

1948

Anul 1948 a avut un start realmente catastrofal. Nici nu știm, de fapt, care este înfrângerea mai surprinzătoare: acei 0-1 cu Albania pe teren propriu, sau acei 0-9 în fața Ungariei, la Budapesta?

După acest start ratat, echipa națională își revine, dar nu înainte de a fi fost condusă de Bulgaria, cu 2-0, după numai un sfert de oră, într-o partidă susținută la București.

Rezultatul cel mai valoros al anului 1948 rămâne fără îndoială acei 2-1 cu puternica echipă a Cehoslovaciei. Meciul următor, cel cu Polonia, s-a încheiat cu un rezultat normal, care confirmă, în fond, faptul că polonezii au avut întotdeauna, în fața echipei noastre, un complex pe terenul lor.

Același lucru se poate spune și despre complexul nostru în fața jucătorilor maghiari, care au obținut o nouă victorie, în ultima noastră partidă internațională a anului 1948, deși în prima parte a meciului echipa națională a Ungariei a fost literalmente masată în careul său.

105. ROMÂNIA - ALBANIA

0-1 (0-0)

București, 2 mai 1948.

ROMÂNIA: Sadovschi (Marky) — Vass, Farmati — Băcuț, Pall, Petschovschi — Covaci Ad., Marian, Bonyhadi, Scibinger, Bădeanțu.

ALBANIA: Poselli — Dibra, Spahiu — Llambi, Fagu, Facchia — Parapani, Cavaja, Borici, Biciaku, Mirashi.

A marcat: Mirashi (min. 63).

Arbitru: Stoianov (Bulgaria).

Una dintre cele mai mari surprize «realizate» vreodată de echipa noastră națională.

106. UNGARIA - ROMÂNIA

9-0 (2-0)

Budapesta, 6 iunie 1948

UNGARIA: Henny — Rudas, Konya — Bozsik, Kispeter, Zakarias — Egressy, Kocsis, Meszaros, Puskas, Toth III.

ROMÂNIA: Marky — Ritter, Farmati — Băcuț, Pall, Petschovschi — Incze II, Marian, Bonyhadi, Mercea, Dumitrescu III.

Au marcat: Meszaros (min. 30), Egressy (min. 43), Meszaros (min. 46), Puskas (min. 58), Egressy (min. 61), Kocsis (min. 67), Egressy (min. 72), Puskas (min. 82), Kocsis (min. 85).

Arbitru: Stoianov (Bulgaria).

Cel mai sever scor din întreaga istorie a echipei noastre naționale.

107. ROMÂNIA - BULGARIA

3-2 (1-2)

București, 20 iunie 1948.

ROMÂNIA: Traian Ionescu — C. Marinescu, Vass — Ritter, G. Petrescu, Mihăilescu — Farkas, Flamaropol, A. Rădulescu (Bartha), Iordache, Dumitrescu III.

BULGARIA: Kostov — Ormandgiev, Velev — Petkov, Nedialkov, Ivanov — Tvetkov, Spasov, Milev, Stankov, Arghirov.

Au marcat: Tvetkov (min. 14), Arghirov (min. 15), Farkas (min. 22 și 71), Dumitrescu III (min. 78).

Arbitru: Szigetli (Bulgaria).

După cum se poate vedea, Dumitrescu III și Ritter au fost singurii jucători menținuți din echipa de la Budapesta. Dumitrescu III a înscris de altfel și golul victoriei împotriva Bulgariei.

108. ROMÂNIA - CEHOSLOVACIA

2-1 (1-0)

București, 4 iulie 1948.

ROMÂNIA: Traian Ionescu — C. Marinescu, Farmati — Ritter, G. Petrescu, Mihăilescu — Farkas, Mercea (Flamaropol), Bartha, Iordache, Dumitrescu III.

CEHOSLOVACIA: Havlicek — Kokourek, Senecky — Koubek, Trnka, Vlk — Hlavacek, Reiger, Malatinski (Mencllick), Sersen, Dubovski.

Au marcat: Iordache (min. 22), Sersen (min. 77), Bartha (min. 90).

Arbitru: Schneider (Polonia).

O frumoasă victorie, zmulșă în ultimul minut, în compania unei echipe puternice.

109. POLONIA - ROMÂNIA

0-0

Charzow, 10 octombrie 1948.

POLONIA: Skromny — Janduda, Barwinski — Wasko, Parpan, Gajdzik — Przedcherka, Gracz, Kohut (Spodziewa), Cieslik, Mordarsky.

ROMÂNIA: Traian Ionescu (Justin) — C. Marinescu, Farmati — Băcuț, Ritter, Mihăilescu — Bartha, Mercea, A. Rădulescu, Iordache, Dumitrescu III (Oană).

Arbitru: Vlcek (Cehoslovacia).

Un rezultat curent al echipei noastre naționale în jocurile cu Polonia.

110. ROMÂNIA - UNGARIA

1-5 (0-1)

București, 24 octombrie 1948.

ROMÂNIA: Justin — C. Marinescu, Farmati — Băcuț, Ritter, Mihăilescu — Bartha, Petschovschi, A. Rădulescu, Ferenczi (Bodo), Iordache.

UNGARIA: Grosics (Toth) — Lorant, Balogh — Bozsik, Boerzsey, Zakarias — Egressy, Hidegkuti, Deak, Puskas, Toth III.

Au marcat: Puskas (min. 43), Deak (min. 49), Puskas (min. 64), Deak (min. 68), Petschovschi (min. 77), Puskas (min. 84).

Arbitru: Vlcek (Cehoslovacia).

Un meci cu două reprize complet diferite. Ratind o bine meritată deschidere a scorului în prima parte, echipa noastră nu s-a mai regăsit după pauză.

puncte de vedere

● **PRIMUL PUNCT.** Este destinat, de fapt, punctelor pe care dinamoviștii le-au obținut în actualul campionat și grație cărora au reușit să cucerească din nou, fără emoții, titlul. În ciuda lotului restrîns (dar parcă C.C.A., în zilele ei de glorie, avea mai mult de cinci jucători de prima mîină?) și cu concursul tradiționalilor lor adversari, steliștii, constanți în eclipsă de formă.

Se pare că meritușii cîștigători — **Albu, Diaconescu, Novac, Cernea, Dragomirescu et comp.** au reușit să atingă un maximum de măiestrie sportivă care le conferă o autoritate de necontestat în contextual actual al baschetului nostru.

● **AL DOILEA PUNCT.** Steaua pornea, la startul acestui campionat, ca «mare favorită». Și, cum pățesc uneori favoriții, nu a reușit să confirme

pronosticurile. Aceasta, în ciuda unor evidente ară-uri de natură tehnică. Eșecul ei pare să se datoreze, în ultimă instanță, unor deficiențe de natură tactică. Mai ales cînd tot greul, meci de meci, cade pe umerii unui singur Noslevici, lipsit pe moment de un secundant pe măsură. Și adevărul este că o campioană nu se poate face numai din «puncheri».

Dacă în tabăra dinamovistă **Albu** a reușit să se transforme într-un excelent coordonator de joc, molipsindu-l parcă plin și pe neconformistul **Diaconescu** cu microbul disciplinei tactice, **Iekeli, Sava, Tarău** și **Czmor** rămîn încă numai niște foarte buni marcatori. Iar practic Steaua și-a aminat pentru viitorul campionat șansele de a cuceri titlul.

● **PUNCTUL TREI.** Politehnica București —

locul 3. Ca și în trecuta ediție a campionatului. Și tot ca atunci, echipa studenților bucureșteni a constituit și de data aceasta o adevărată revelație. Net dezavantajată în «competiția» condițiilor și resurselor în raport cu «cele două mari», Poli a rămas în postura de rampă de lansare a talentelor autentice. De nume ca **Popa, Georgescu, Haneș, Molin, Dudescu, Săuca, Niculescu**, vom mai auzi cu siguranță. Iar profesorul **Vasile Popescu** dovedește o deosebită inspirație în descoperirea și cizelarea tinerelor talente. De altfel, ultimul și cel mai bun produs al său, **Vasile Popa**, a fost de departe cel mai bun jucător al recentului turneu final.

Punctul de rezistență al «inginerilor» — tineretea — constituie deocamdată și un dezavantaj în fața unor adversari cu experiență. Timpul și munca vor adăuga cu siguranță talentului lor și experiența necesară.

● Turneul final și-a reconfirmat și de această dată inutilitatea. Se întâlneau patru echipe care își aranjaseră și își încheiaseră deja conturile și care, plictisite parcă, îndeplineau o neatractivă formalitate.

Nici criteriul «rentabilității» — unicul care ar rezista analizei — nu prea stă în picioare. Căci flagrante deficiențe de organizare au dus la programarea celor două derby-uri în a doua zi a turneului, ultima consumîndu-se într-o totală lipsă de interes.

● Actuala selecție care stă la baza alcătuirii echipei naționale pare a fi judicioasă. Deși, paradoxal, rezultatele, cel puțin primele, nu o confirmă însă. Cel mai bun exemplu, al doilea joc în compania reprezentativei R.D.G.

● Turneul olandez, care are drept scop desemnarea participanților la campionatele europene din Italia, ne indică drept favoriți certți — ai locului secund. Căci primul ne îndoim că nu va reveni iugoslavilor. Să sperăm deci că deficiențele pe care ni le-au relevat întîlnirile cu echipa R.D.G. vor putea fi remediate în timp util și că nici o incertitudine nu va plana asupra posibilităților noastre de a combate pe terenurile napolitane.

● Acest ultim punct comasează, de fapt, mai multe puncte de esență formală, care se reduc în ultimă instanță la unul singur: **ineficacitatea actualului sistem de desfășurare a campionatului.**

În cadrul celor 12 echipe ale primei divizii nu toate au șansele și calitățile necesare pentru a face față nivelului competiției. În coada clasamentului se adună formațiile pasagere, pe care doar hazardul și minimum-ul de «2 retrogradări» le mențin aici. Forțele baschetbalistice ce nu-și găsesc locul în primele două echipe se dispersează, nereușindu-se a se compune «team»-uri capabile să opună o reală rezistență corifeilor. De asemenea, numărul excesiv de mic de jocuri, durata parodică a campionatului, nu da posibilitatea obținerii unor rezultate concludente. Dacă numărul echipelor din prima divizie s-ar reduce la 8 și s-ar mări numărul de jocuri prin organizarea a patru tururi, s-ar putea obține astfel o mai reală reflectare a potențialului valoric al echipelor, o sigură creștere a lui.

Eventualul plus de cheltuieli ar putea fi soluționat prin organizarea unor tururi sau etape intermediare în cite o singură localitate, cum se procedează în prezent la handbal. Campionatul ar deveni astfel o veritabilă probă de rezistență, înlăturîndu-se posibilitatea ca în prima divizie să se mai poată face figurație.

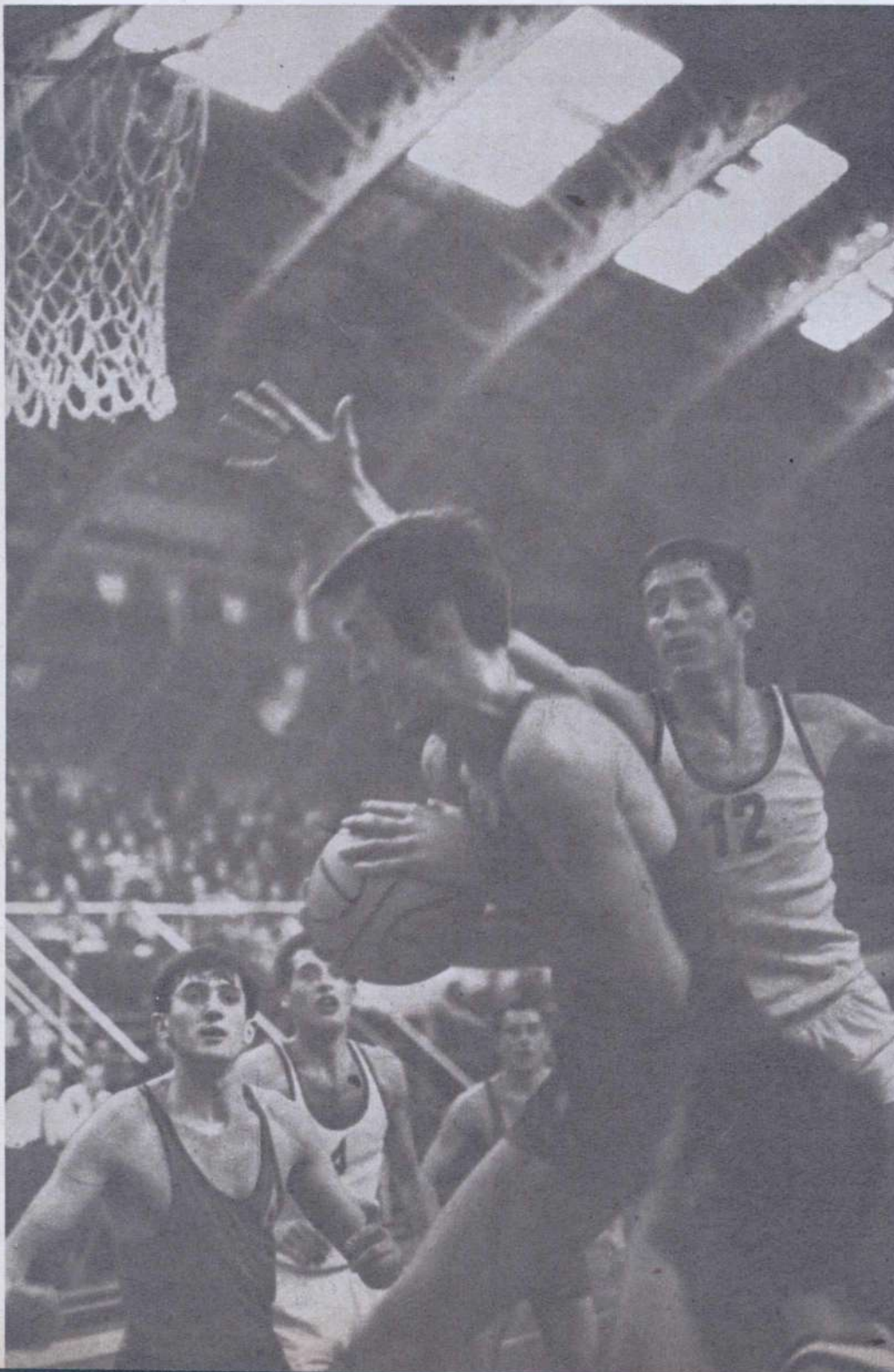
Sincer să fim, mi-ar place grozav ca, de pildă, înaintea unei confruntări Dinamo—Politehnica, incertitudinea asupra rezultatului final să constituie o... certitudine!

În orice caz, o mai intensă activitate baschetbalistică ar avea ca sigur rezultat o întărire a potențialului echipelor noastre, oferindu-se astfel o mai largă și mai solidă bază în vederea alcătuirii viitoare a unei puternice selecționate reprezentative.

Sînt cîteva deziderate, mai vechi sau mai noi, a căror rezolvare nu pare să poată fi încă întrevăzută în cadrul viitoarei ediții a campionatului. Poate în cealaltă. Căci... sperare humanum est!

Octavian ANDRONIC

Prim-plan IEKELI, asistat în plan secund de TARĂU, CERNEA, DIMANCEA și NOVAC (12). Toată scena privită cu ochii lui Drăgomirescu, în dreapta.

LA ÎNCHEIEREA SEZONULUI DE HOCHEI

Ceva trebuie făcut...

Un aspect din jocul Steaua — Petrol-Geologie. Pucul a fost preluat de Zgincă. În spatele lui, Tăbăcaru, Popescu (tricot de culoare deschisă), Barbu și Nuțu.

Nu ne aducem aminte să fi asistat în decursul ultimelor două decenii la desfășurarea vreunei faze de campionat — din oricare disciplină — care să poarte pecetea unui asemenea dezinteres, încât pînă și sportivii, aflați în dispute să pară, așa cum s-a putut observa la meciurile celei de a treia etape a campionatului național de hochei, indiferenți. De altfel, jocurile din Poiana Brașov (acolo au fost programate ultimele partide ale campionatului) s-au consumat într-un anonim total. Au fost zile în care spectatorii veniți la patinoar puteau fi numărați pe degetele unei singure mîini. Și nu ne pare rău că a fost așa. Vă surprinde afirmația? Evoluția slabă a majorității sportivilor, jocul anost, înclicat, dar presărat cu zeci de... neregularități sancționate (și pe acest motiv urmate de vociferări, proteste și comentarii, deloc sportive, la adresa arbitrilor), în nici un caz nu ar fi avut darul să facă o bună propagandă hocheiului nostru. Amintim că toate acestea aveau loc în perioada în care mii și mii de telespectatori urmăreau pe micile ecrane, încîntați, cuceriiți, evoluția de prim rang a formațiilor prezente la Stockholm, acolo unde avea să fie desemnată echipa de hochei, campioană mondială.

În continuare nu intenționăm să analizăm în amănunt modul în care s-a desfășurat această ultimă ediție a campionatului republican de hochei. Lăsăm această sarcină federației de specialitate. Ne gândim însă că ar fi util să facem cunoscute forului de conducere al acestei discipline, cluburilor cu secții de hochei, ca și hocheiștilor, o serie de sugestii ale unor tehnicieni privind măsurile care trebuie luate în vederea producerii unui reviriment în hocheiul românesc.

A FOST GER BERECHET

STEFAN SZABO — antrenor

Actuala formulă de desfășurare a campionatului național de hochei o găsesc necorespunzătoare și prin felul în care au fost programate etapele. Între a doua și a treia etapă a fost lăsat un interval de... peste două luni. Distanța prea mare care s-a interpus în întrecerea hocheiștilor a diminuat substanțial interesul pentru această competiție atât printre sportivi, cât și în rândul celor care urmăresc îndeaproape activitatea hocheistică.

În actualul sezon nu ne-am mai putut plînge de prea multă căldură... A fost ger berechet, am avut gheață după plac, deci de toate, în afară de o mai atentă preocupare din partea federației de specialitate privind organizarea ad-hoc a unei activități mai intense potrivită condițiilor speciale create de ger. Grija pregătirii lotului trebuie lăsată pe seama antrenorilor, iar federația să se preocupe de activitatea — în ansamblu — din această disciplină. Cred că ar trebui să se studieze reluarea campionatelor de hochei pe județe, atât pentru echipele de seniori, cât mai ales pentru cele de tineret. Echipele de copii să fie dotate cu echipament și să li se pună la dispoziție croșe, cât mai multe croșe, astfel încît tinerii să nu aibă rețineri în executarea suturilor, cu groaza că și-ar putea rupe croșele și deci că nu ar mai avea cu ce juca. Hocheiul de calitate nu se obține cu asemenea economii.

TOATĂ ATENȚIA TINERETULUI

CONSTANTIN ȚICO — antrenor

În situația în care sîntem, consider că cea mai mare atenție ar trebui să o acordăm nu atât modului cum să se desfășoare viitoarea ediție a campionatului național pentru echipele de seniori, cît întrecerilor rezervate juniorilor. Echipelor de tineret să li fie repartizați cei mai buni antrenori întruclt, după părerea mea, care mai multe dintre persoanele care și-au asumat pînă în prezent sarcina pregătirii copiilor nu au competența necesară. Copii care s-au evidențiat și au fost promovați în echipele mari au reușit aceasta doar datorită talentului lor deosebit și nu vreunei activități fructuoase pe care ar fi deșus-o antrenorii în călăuzirea primilor lor pași în hochei. Aceasta este, de altfel, motivul pentru care în cei 11 ani de existență a patinoarului artificial «23 August» numărul sportivilor afirmați pe gheața acestei frumoase baze este extrem de redus.

Luînd în discuție modul de desfășurare a campionatului rezervat seniorilor, eu aș opta ca la întreceri să participe doar 4 echipe. Ar fi singura măsură capabilă să creeze un oarecare echilibru de forțe și prin aceasta să stimuleze atât interesul sportivilor, cît și al spectatorilor.

După cum se poate vedea, interlocutorii noștri au venit cu unele propuneri, deosebit de interesante și, după părerea noastră, utile și perfect aplicabile. Am fi bucuroși să constatăm că unele dintre propunerile expuse aici au fost adoptate de către federația de specialitate, cel puțin cu titlu experimental. Ceva trebuie făcut. Altfel...

SE IMPUNE DESCENTRALIZAREA

ZOLTAN CZAKA — antrenor

Ar trebui să se renunțe la programarea centralizată a jocurilor de campionat. Să se joace și la noi descentralizat, ca pretutindeni în țările cu un hochei avansat. Acest lucru începe să devină posibil. Sa construiască patinoare la Miercurea Ciuc, la Suceava, s-a construit unul la Brașov, în Poiană, și poate se va construi un altul și la Cluj. Steaua și Dinamo cînd vor avea de jucat cu Miercurea Ciuc să se deplaseze acolo, iar în jocurile retur, Avîntul să le întoarcă vizita. Clujul, care nu are încă patinoar artificial, ar putea juca pe teren neutru, de pildă la Brașov și în nici un caz numai și numai la București. Cînd joci acasă, în fața publicului tău, ai parcă mai multă responsabilitate și partidele cîștigî în valoare. Bineînțeles că, astfel, interesul față de campionat ar spori considerabil.

Aș mai propune ca jocurile de campionat să se dispute cel mult două pe săptămînă și să se desfășoare în două manșe, tur-retur. De asemenea, ar fi de dorit să se înființeze divizia B de hochei, cu două serii în care să joace în special tineretul. Pentru echipele de tineret trebuie să fie repartizați antrenori tineri, cu calificare înaltă, iar activitatea acestora să fie strict urmărită și dirijată de către federație. Numai așa vom putea ieși din impasul în care ne găsim.

G. ȘTEFĂNESCU

Formația Steaua a cucerit pentru a 12-a oară titlul de campioană națională. Pentru comportarea avută în acest ultim campionat merită toate felicitațiile. În fotografia alăturată, lotul de jucători al acestei echipe (de la stînga spre dreapta), rîndul de sus: — Nicolae Zografi (antrenor), Ion Gheorghiu, Ion Dobos, Petre Zgincă, Paul Popescu, Alexandru Bucur, Nicolae Fodorea, Laurențiu Petrescu, Gheza Szabo, Anton Biro, Alexandru Calamar, Zoltan Czaka (antrenor). Rîndul de jos: Dezideriu Varga, Ion Ionniță, Anton Crișan, Mihai Stoiculescu, Dumitru Paraschiv, Laurențiu Iordan, Iulian Constantinescu, Valentin Stefanov.

S MAGAZIN

FLORIN PIERSIC „sportul — a doua pasiune“

Cu Florin Piersic m-am întâlnit în bolul „Comediei“, în pauza dintre două repetiții. Era înconjurat de câțiva colegi dar, după cum mi-a spus, scopul discuției nu era analiza rolului Măria — ultimul său rol — din piesa „Idiotul“, după romanul lui Dostoievski, ci comentarea ultimelor partide ale Progresului, care a început, parcă, să-și merite numele. Nici nu e de mirare acest fapt, dacă ne gândim că Florin este un înfocat supporter al echipei din str. dr. Stăncovici, dublat și de calitatea de membru sustinător cu cotizația la zi. În câteva minute am fost informat de toate performanțele sportive ale popularului și talentatului actor. Cunoștința cu sportul a făcut-o în Clujul copilăriei, în cartierul Andrei Mureșanu, ca fotbalist. A luat parte la meciuri grele, având suporteri pe dr. Luca, Ioanovici, dr. Vigu etc. O dată cu venirea la București, în perioada studenției, devine polisportiv, practică călărie, inotul, atletismul, baschetul. Practicarea acestor discipline reprezintă o condiție necesară performanțelor actorești atât de pe scenă, cât și de pe platourile de filmare. Actualmente activitatea profesională nu-i mai permite să se întâlnească în mod organizat cu sportul, dar Florin Piersic găsește și acum timpul necesar pentru câteva „ghemuri“ pe Progresul sau pentru vizionarea meciurilor echipei de fotbal preferate.

În încheiere mi-a împărtășit câteva din proiectele sale, dintre care și unul cu tangență sportivă. După ce a terminat de curând filmările la coproducția în patru serii „Eliberarea Europei“, unde joacă rolul lui Otto Skorzeny, Florin Piersic îl va interpreta pe căpitănelul Freda Buzescu din filmul românesc „Mihai Viteazul“. Iar în vară îl jubileu de 50 de ani al echipei „U“ Cluj, este invitat de onoare. Cu acest prilej va filma în documentar pe care studoul „Al. Sahia“ îl pregătește.

Alexandru SIMOC

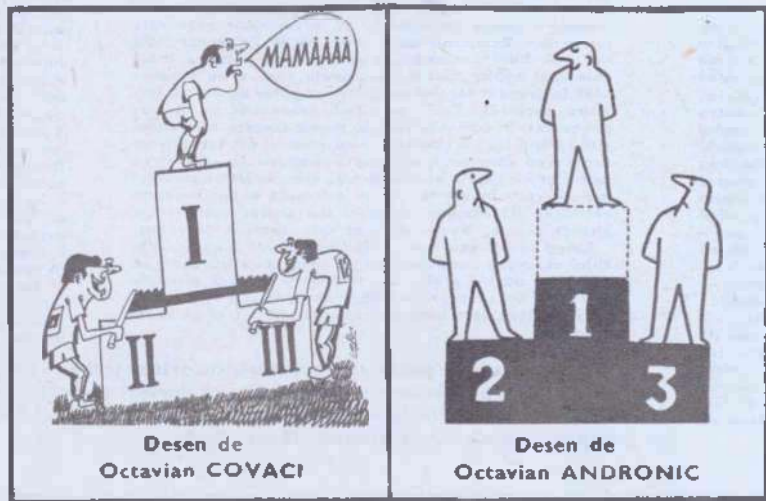
FAMILIE DE PATINATORI

ANTON BIRO, în afara profesiunii sale pe care o slujește cu un deosebit succes (este medic stomatolog), continuă să se dăruiască cu nu mai puțin succes jocului de hochei, iar în particular — familiei, în mijlocul căreia este nespus de fericit. Deși proaspăt căsătorit, Toni este tatăl a două fetițe. Cea mare, Francisca, are doi ani și cinci luni, și, după cum puteți vedea din fotografia alăturată, a și început să patineze. Andreia, sora sa mai mică (cinci luni) — ne-a informat tatăl — are și ea picioarele svelte, croite special pentru patinaj.

DIN ALBUMUL CU AMINTIRI AL LIEI

Voluminosul album cu amintiri al LIEI MANOLIU a mai primit și această fotografie făcută la Köln, unde campioana olimpică și-a petrecut câteva zile, înconjurată de un deosebit interes, de multă simpatie din partea presei, specialiștilor și numeroșilor iubitori ai atletismului. Gazdele au felicitat-o călduros aflându-i ultimele sale două proiecte: scrierea unui roman autobiografic și continuarea pregătirilor pentru obținerea dreptului de a participa la al șaselea său start olimpic, în 1972, la München.

PODIUMURI

Desen de
Octavian COVACI

Desen de
Octavian ANDRONIC

UN MOTOCICLIST — SCULPTOR ÎN CĂRBUNE

Pentru mai vârstnicii iubitori ai sportului cu motor, numele lui Theodor Porojan este bine cunoscut. Concurant valoros între anii 1926 și 1946, participant și la intrăceri peste hotare, priceput mecanic moto, ani în șir îndrăgit antrenor (printre elevii lui se numără o serie de ași ai motociclismului, ca I. Spiciu, G. Mormocea, N. Buzescu, M. Cernescu, Gh. Ionță) el a mai revenit uneori în arena sportivă ca alergător.

Pasionat animator până au demult, Th. Porojan are astăzi 77 de ani. La această vârstă, pe care o poartă surprinzător de bine, motociclistul de ieri are acum o pasiune artistică: sculptura în cărbune. O pasiune ivită în urmă cu 9 ani.

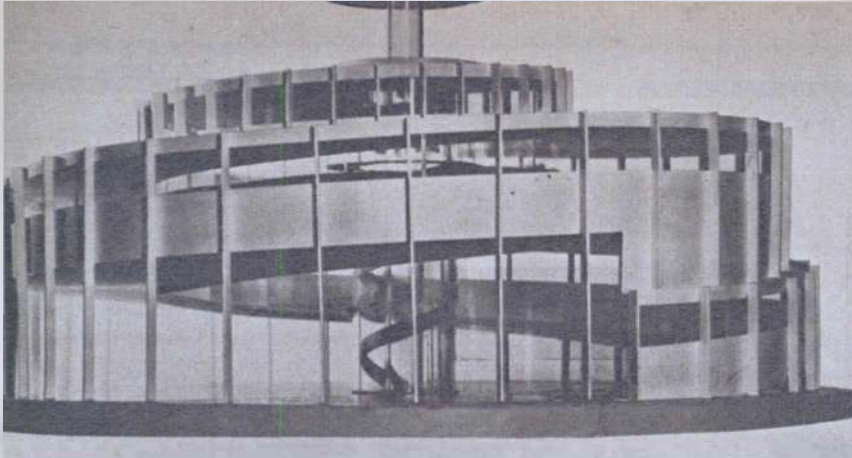
„Iată cum s-au petrecut lucrurile — ne povestește interlocutorul nostru. În iarna 1960/61, când nu găseam cărbuni pentru sobă, privirile mi-au rămas asupra unei bucăți care mi s-a părut că are un anumit profil. Am zgîrțit-o cu unghia, la început, apoi cu un briceag, și încet, încet, bucata de cărbune — care parcă se cerea modelată — a prins să ia o formă oarecare, să reprezinte ceva.“

Și astfel s-a născut în fostul motociclist gustul de a modela materialul acesta, descoperit cu totul întâmplător, cărbunele. A scopit întâi o roată. Fărăste, de motocicletă. Dintr-un alt calup de lignit, tot zgîrțindu-l cu briceagul și apoi lustruindu-l a rezultat prima sa creație artistică: un motociclist în plin salt (la motocros). Și pasiunea artistică, ivită la 68 ani, s-a tot adâncit, apra di spargarea (îndrăgita) a soției proaspătului artist plastic amator, care-și vedea casa plină de cărbuni și praf negru.

Pasionatul sculptor (scăci sculptura în cărbune devenise o pasiune), subliniază gazda noastră) și-a înghebat un mic atelier în care și-a instalat „iarnul negru“ — unde își petrecea mai toată ziua. Și-a confecționat, din spate de motocicletă (se putea...) câteva cușite (șablon, dacă vreți), de diferite forme și dimensiuni, cu care a continuat să modeleze cărbunele...

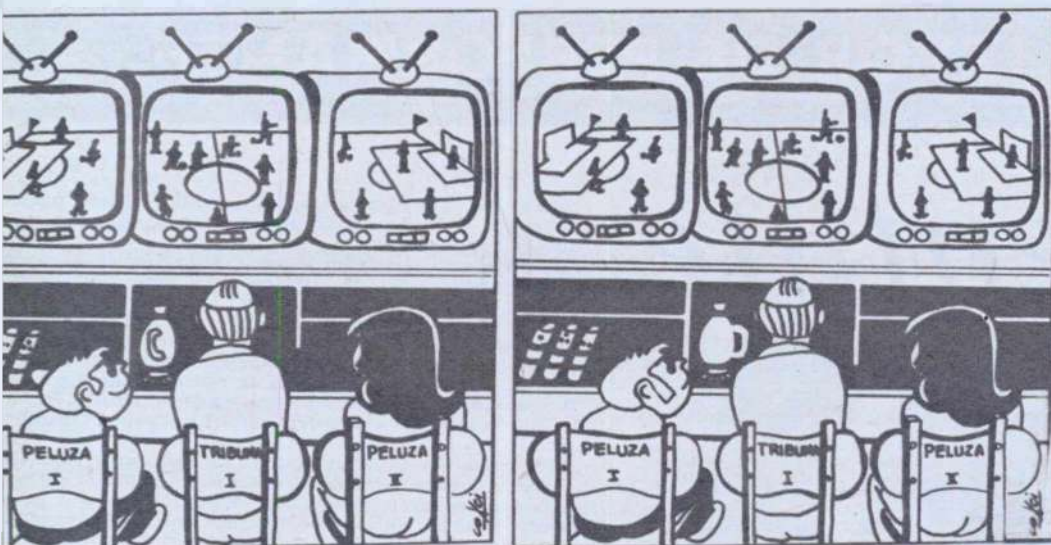
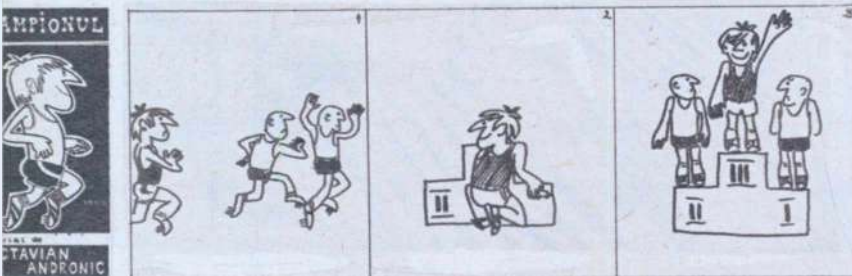
În micul atelier s-au așezat sumedenia de piese, ciclotele cu mîgăli și, casa ce- de reținut, un vâdit simț artistic, rod a 9 ani de pasionantă trudă plastică: diferite statueti, basoreliefuri, orizontale care și sărtoarea în înălțime (Iolanda Balas); o serie de compoziții (Pacea, Seta, Cursă motociclistă de „dirt-track“) și multe altele.

CUMENTELE OLIMPICE LA LOC DE CINSTE

Organizatorii Jocurilor Olimpice de vară din 1972, pe care le va găzdui orașul München, acordă o atenție deosebită retrospectivii olimpice. Ei au hotărât să construiască un splendid pavilion în care vor fi expuse documente de tot felul privind J.O. din 1896 și până în 1968. Pavilionul, a cărui machetă o puteți vedea în fotografia de mai sus, este în formă de spirală, are cupola lată de 30 m și e înaltă de 15.

2 GREȘELI

Caricaturistul OCTAVIAN COVACI vă propune să descoperiți cele 12 greșeli pe care le-a făcut pentru — sperăm — amuzamentul dumneavoastră, copiind desenul din stînga.

Și astfel, lignitul, acest lemn carbonizat, folosit numai la foc, a devenit, în mod total original, material de sculptură. Răstindu-se un mozaiic — în care fibrele se lasă clar, iar nuanțele albe de o varietate înăbușită — sculptorul amator în cărbune, heodor Porejan, subliniază că se pot realiza o mulțime de obiecte de artizanat, foarte indicate pentru a decora interioarele în mod plăcut și, firește, artistic.

Am plecat de la vechea noastră cunoștință, «Nea Tudorică» (pe care nu-l mai izusem de vreo zece ani) plăcut impresionat, așa cum, poate, veți fi și dumneavoastră citind această scurtă prezență și, mai ales, văzind alăturatelor clișee. În încheiere, ne permitam să întrebăm dacă realizările acestui vîrstnic artist amator nu ar merita să se bucure de atenția curioșilor în drept (ne glădim, în special). Casa de creație populară și — de ce nu — la «Artizanat». Mai ales că — interlocurul nostru — s-a arătat dispus să predea tafetaș, îndrumînd tinerii amatori de sculptură în cărbune.

Emil IENCEC

O FOTOGRAFIE SIMBOLICĂ

Îl recunoașteți? În urmă cu 33 de ani, cînd a cucerit 4 medalii olimpice de aur la J.O. de la Berlin, numele său a făcut ocolul lumii. Este vorba de **JESSE OWENS** care, recent, a făcut o vizită în orașul viitoarei Olimpiade (1972), fotografiindu-se în poziție de start, alături de afișul olimpic.

DIN TATĂ-N FIU

Francisc Farkaș (tatăl), care în anul 1955 a făcut parte din lotul național de schi-fond, pozează fericit alături de fiul său Zoltan, care a cucerit primul loc la proba de 3 km fond, rezervată copiilor, la campionatele școlilor sportive și liceelor cu program de educație fizică.

G. CORCODEL-Brașov

CHEMAREA GHEȚII TÎRZII

La Brașov, ca și în celelalte așezări ale țării, mult așteptata primăvară începe să despletască zăpezii și să deschidă ferestrele caselor. Există aici un loc unde iarna continuă să reziste asaltului impetuos al primăverii. Este scena de gheață ale cărei puteri de acțiune au fost, nu de mult, mărire de asociație sportivă Petrolul la dimensiunile unui adevărat patinoar artificial: 40/20 m.

În ziua cînd am vizitat acest cochet patinoar, mai mulți copii învățau, sub supravegherea fostului campion național de juniori la patinaj artistic, Carol Hertl, meșteșugul de a desena pe gheață. Tânărul prof. de educație fizică, Carol Hertl, recunoscut ca unul dintre cei mai... tîlcoși sportivi, care cu greu se lasă înduplecat să spună câteva cuvinte despre el și munca lui, ne-a mărturisit doar atât: «Îi vedeți? Notați-le numele, pentru că veți mai auzi de ei».

Rodica Merariu, Anemaria Mediga, Sorbus Ferencz, Bogdan Kruti, Gabriel Molnar, Octavian Goga, Carmen Eftene, Klagory Csaba, Mihaela Paaster și ceilalți băieți și fetițe de la Școala sportivă din Brașov zburdau pe patine, străși nu numai de chemarea gheții tîrzii, dar și de zîmbetul luminos al soarelui de aprilie.

În fotografie: Carol Hertl, cu o grupă de copii, înaintea unei noi ședințe de antrenament pe patinoarul artificial Petrolul din Brașov.

Timișoara a fost și va rămâne un centru al voleiului românesc.

Urmașii lui Vasile Costa se pregătesc de zor.

ȘCOALA — IZVOR DE PERFORMANȚE

De Juventute

Două dintre tinerele talente ale gimnasticii timișorene: Rodica SECOȘAN, campioană de junioare la birnă și Ștefania BACOS, o foarte talentată componentă a lotului de tineret și o probabilă participantă la «Olimpiada munceneză».

Ne-am obișnuit a asocia aproape mecanic doi termeni: «sport» și «performanță». Performanța constituind, de fapt, însuși modul de existență al sportului.

Cu atât mai mult, pornind de la aceste unități, vom asocia noțiunea de «școală sportivă» aceleia de mediu pregătitor, prielnic performanței. Respectivul laborator al performanței se numește, în cazul nostru, Liceul nr. 4 cu program de educație fizică, din Timișoara.

În această pagină el debutează cu o... performanță! În acest a împlinește «respectabila» vîrstă de 20 de ani! Ocazie festivă, ce mă chează, în termeni «umani», intrarea în perioada maturității.

Dar, mai înainte de toate, o sumară fișă bibliografică:

Înființat în 1949, liceul timișorean numără la ora actuală un colectiv format din 518 elevi, grupați în 14 clase, sub supravegherea a 13 profesori de specialitate. În atara programului normal de pregătire liceal cuprinzînd obișnuitele obiecte de cultură generală, fiecare elev participă la 4 antrenamente săptămînal, însumînd aproximativ 16 ore. Programul liceului cuprinde trei discipline: gimnastică, handbal și atletism. În toate trei, elevii școlii s-au afirmat și se afirmă în mod deosebit. Poate cel mai prestigios succes al Liceului nr. 4 îl constituie prezența în prima divizie a țării a echipei feminine de handbal cu același nume.

Echipa Liceului nr. 4 a dat din promoțiile sale handbalului românesc câteva nume de rezonanță: Ani Nemetz, actuala antrenore a echipei, Simona Arghir, Tereza Sekely, Aneta Schramko. Angela Moșu — poposite, după terminarea liceului, pe la alte echipe — Cristina Merzenrath, Elisabeta Simon, jucătoare experimentate, ca alături de «tinerele» speranțe Murgu, Sturzinger și Avasilichioai constituie actuala structură de rezistență a echipei.

Gimnastica a făcut un remarcabil pas înainte, în ultimul timp. Trei tinere gimnaste — Rodica Secoșan, Mariana Ghecirov și Ștefania Bacos — sint cîștigătoare a mai multor titluri în cadrul concursurilor republicane și proaspete componente ale lotului republican de tineret.

Atletismul se menține și el în cea mai strictă actualitate prin numele Serafina Moritz, campioană europeană de juniori la aruncarea suliței. Gerda Kovacs, campioană republicană de juniori la 60 m garduri. Petru Kolf, avînd la activul său 6 recorduri doborîte la aruncarea suliței.

Exemplele enumerate mai sus, v-au fost oferite cu o zgîrcenie explicabilă numai din punct de vedere tipografic. Căci numărul celor ce se afirmă continuu este cu mult mai mare.

Calitatea de profesor, antrenor, într-o astfel de instituție capătă un caracter aparte, ce ține mai ales de generozitate. Munca lor este în primul rînd o muncă de perspectivă, vizînd formarea și nu rezultatul imediat. Rezultatele vor veni și ele, cu siguranță, dar numai urma unei trude îndelungi și răbdătoare. Nu de puține ori satisfacțiile rezultatelor le culeg alții. Întă de ce relevarea acestui aspect se pare un firesc act de justiție.

Colectivul profesoral al școlii este tînăr. O mare parte o constituie înșiși absolvenții săi. De nume ca D. Dîjmărescu, Constantin Lăcău, Norbert Kuhn, Ani Nemetz, Ion Deloov, C. Popa, Anca Lucretia se leagă atît rezultatele actuale, cît și, mai ales, cele ce vor urma.

Profităm de ocazia festivă pentru a le ura tuturor, profesori și elevi, reuniți sub laconica titulatură de «Liceul nr. 4 Timișoara» sincere noastre felicitări pentru munca lor și să le dorim noi succese în continuare.

Octavian ANDRONI

SPICUIRI din răspunsul F.R.A. după grupajul intitulat «INTERVIU CU ATLETISMUL», apărut în nr. 6 al revistei SPORT: «...Ținem să ne exprimăm satisfacția pentru condițiile deosebite în care a apărut careul de articole atletice precum și aria întinsă a problemelor dezbatute, legate de activitatea athletică din mai multe centre atletice ale țării... Considerăm că în măsura în care paginile revistei vor putea reactualiza asemenea grupaje, aceasta va face un și mai mare serviciu atletismului românesc. În acest fel, contribuția pe care o va aduce revista SPORT la propaganda atletismului va fi deosebit de fructuoasă, ea fiind apreciată de către toți iubitorii atletismului românesc...» Revista SPORT mulțumesc — la rându-i — pe această cale F.R.A. pentru bunele aprecieri și promite consecvență în preocuparea pentru atletism — sportul «nr. 1».

CONSTANTIN TREISTESCU — Lipova. Recordul mondial de spectatori prezenți la un meci de box a fost realizat la 22 septembrie 1927, în Statele Unite, la Chicago, cu prilejul partidei-revanșă dintre celebrii campioni Jack Dempsey și Gene Tunney. 155 000 de oameni au asistat atunci la cea de a doua victorie obținută de Tunney în fața lui Dempsey, în joc fiind titlul de campion mondial la toate categoriile. Și... fără televizoare...

DESPINA CĂTĂNESCU — Craiova. Deși sînteți o înfocată supporteră a fotbalistului craioveni, simpatizați și echipa Petrolul, din componența căreia doriți să aflați care este cel mai tânăr fotbalist consacrat. Iată răspunsul: fundașul central Nicolae Ionescu, născut la Ploiești, la 12 iunie 1949.

IANOS BARTHA — Ordeheul Secuiesc. Ne pare foarte rău, dar concursul nostru de fotografii, pentru care ați trimis faza de lupte, s-a încheiat de mult. Ținînd seama, însă, de numărul mare de cititori care ne trimit fotografii, nu peste mult timp vom organiza un nou concurs. Pregățiți-vă, deci, să vă aliniați la start cu imagini cit mai frumoase.

V. ISCRU — Turnu Severin. Programul exercițiilor de culturism publicat în rubrica noastră «Trup frumos și sănătos» este astfel alcătuit încît să nu împiedice practicarea altor sporturi în perioada efectuării exercițiilor. Puteți, deci, să vă continuați fără nici o grijă celelalte preocupări sportive.

DUMITRU SURCEL — comuna Botoroaga. Vă dăm cu plăcere adresa clubului Rapid (Calea Giulești nr. 10, București) și regretăm că spațiul «poștei» este mult prea mic pentru a vă da și «palmaresele tuturor jucătorilor legitimați la Rapid» — așa cum ne cereți. Scrieți-le rapidiștilor, poate veți obține toate datele dorite.

LUCIAN TĂȘCHILĂ — Hunedoara. 1) Vă mulțumim pentru frumoasele cuvinte adresate redacției noastre și vă promitem ca, în măsura posibilităților, să vă realizăm dorințele, publicînd în revistă articolele cerute. 2) Scrisoarea dumneavoastră va ajunge cu siguranță la destinație, dacă veți scrie pe plic următoarea adresă: Clubului sportiv orașenesc Sinaia, pentru maestrul emerit al sportului Ion Panțuru.

VIOREL GRĂDINARU — comuna Cașin. Dragă Viorele, nimic din povestea cu maimuța fotbalistă nu este adevărat. Nici o echipă de fotbal din lume nu a avut ca portar o... maimuță. Cu atît mai puțin una pe care «a ucis» o șutul năprasnic al fostului nostru jucător Titus Ozon». La 16 ani, cît ne spui că ai, ar fi cazul să nu mai crezi în... poveștile de adormit copii.

MARIA PANTA — Pecica. Sînteți o pasionată colecționară de fotografii sportive și ne întrebați cum vă puteți procura imaginile celor 16 echipe de fotbal din divizia A. Foarte simplu: decupîndu-le pe măsură ce apar în revista SPORT. Azi vă oferim: F.C. Argeșul.

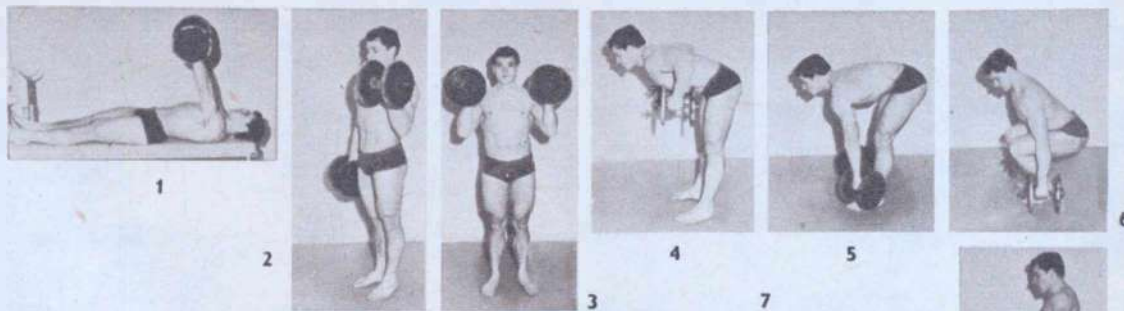
TRUP FRUMOS SI SANATOS

Programul 4

de Prof. Lazăr BAROGA

Iată răspunsurile pe care prof. Lazăr Baroga le dă cititorului Nicolae Istrati din comuna Voineasa-Vilcea: «1) Trezirea de la o greutate la alta se face după circa 3—4 săptămîni. Greutatea de început se fixează astfel: se împing două gantele de circa 20—30 de ori, iar dacă «merge» înseamnă că greutatea e «optimă» pentru antrenamente. 2) Se recomandă lucru cu AMPLITUDINE MAXIMĂ, altfel exercițiile scurtează mușchii și corpul capătă un aspect încordat, rigid. 3) Tempoul de lucru — lent (specific exercițiilor de forță). 4) Se inspiră la începutul efectuării exercițiului, apoi expirația are loc odată cu revenirea în poziția inițială a exercițiului. 5) Privirea e îndreptată, în general, în față. 6) Datorită ciclului de refacere după eforturile de forță care e bine determinat, se recomandă ca antrenamentele să aibă un interval de 24—36 de ore între ele. Este indicat ca să fie păstrate același ora de antrenament — 10—13 și 17—20. 7) Pentru eventuale indicații metodice, să fie consultat manualul CULTURISM, care va apărea în mai.»

EXERCITII DE CULTURISM PENTRU BĂRBAȚI (greutăți de o mîină de 5-7 kg.)

Încălzire generală 10 minute.
Exercițiul 1. Din poziția culcat, se împing greutatea pînă cînd se îndreaptă brațele. Se execută 6—9 împingeri în 2 reprize. Exercițiul dezvoltă mușchii pectorali și fasciculele anterioare ale mușchilor deltoizi.

Exercițiul 2. Din poziția stînd, cu greutatea ținute lingă corp, se efectuează flexia alternativă a brațelor, circa 6—12 repetări în 2 reprize. Se dezvoltă mușchii bicepsi.

Exercițiul 3. Din poziția stînd, cu greutatea «la umăr», se execută împingerea pe brațele întinse deasupra capului. Se vor efectua circa 8—16 repetări în 2 reprize. Exercițiul dezvoltă mușchii deltoizi (musculatura umerilor).

Exercițiul 4. Din poziția stînd aplecat înainte (90° între linia trunchiului și linia picioarelor), se ridică greutatea pînă la piept numai din puterea brațelor. Se execută 9—12 repetări în 2 reprize. Se dezvoltă mușchii flexori ai brațelor, mușchii trapez, romboid, rotund mare, rotund mic și alții.

Exercițiul 5. Din poziția stînd aplecat, se efectuează îndreptarea trunchiului, continuată cu extensia. Se execută 12—16 repetări în 2 reprize. Se dezvoltă mușchii extensori ai coloanei vertebrale (mușchii sacrospinal, lungul șanturilor vertebrale, spinal etc.).

Exercițiul 6. Din poziția stînd, cu greutatea ținute pe

lingă corp, se execută semigenflexiuni adînci. Se efectuează 16—22 repetări în 2 reprize. Exercițiul dezvoltă mușchii picioarelor.

Exercițiul 7. Din poziția așezat, se ridică picioarele și se lasă trunchiul spre spate pînă cînd între linia trunchiului și a picioarelor se formează un unghi de 45°. Se menține poziția timp de 30 de secunde în 2 reprize. Se dezvoltă mușchii drepti abdominali.

Exercițiul 8. Sărituri în lungime de pe ambele picioare, executate fără oprire. Se execută 15—20 de sărituri în 2 reprize.

Lección se termină cu o alergare de circa 5 minute și cu exerciții de respirație.

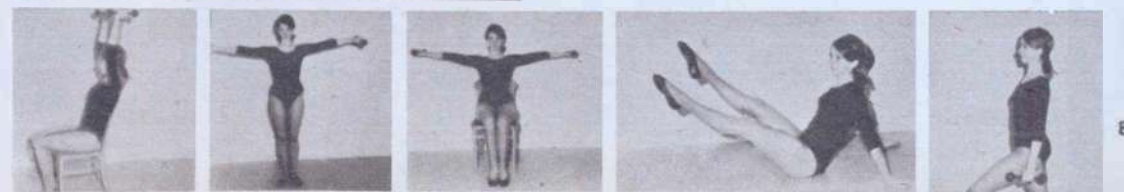
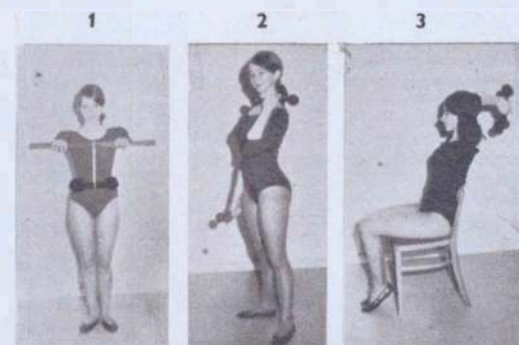
EXERCITII DE CULTURISM PENTRU FEMEI (cu gantele de 0,5-1 kg.)

În funcție de particularitățile individuale, se pot folosi greutăți pînă la 2 kg.

Avînd în vedere faptul că în viața de toate zilele brațele (mai ales la femei) nu sînt așa de solicitate încît să se poată menține pe cale naturală nivelul optim de forță și formă, lecția va cuprinde exerciții care afectează în special mușchii centurii scapulare și pe cei ai brațelor.

Încălzire generală 10 minute.

Exercițiul 1. Din poziția stînd, brațele înșe înaintea (la nivelul umerilor), se ține în mîini un baston de care e legată o greutate (gantela). Se va răsuci bastonul cu mîinile (alternativ), pînă cînd greutatea va ajunge la nivelul bastonului, apoi în sens invers pînă la poziția inițială. Exercițiul dezvoltă mușchii flexori ai brațelor și ai degetelor, precum și pe cei deltoizi.

În programele anterioare s-a urmărit întărirea grupelor musculare în scopul întrebunțării unor îngreunări mai mari și a unor aparate mai complicate pentru exercițiile viitoare.

Exercițiile prezentate s-au adresat în special mușchilor bicepsi, tricepsi, extensorii trunchiului și ai picioarelor, abdominali, mușchi care, în general, participă la formarea unei ținute corecte a corpului.

SPORT

LEI 2,50

F.C. ARG

ES

Sus: PĂCIULETE, BARBU, NICULESCU, VLAD, OLTEANU, IVAN I.

Jos: RADU, TURCAN, DOBRIN, PREPURGEL, JERCAN.